

40-Vuotta
NURMEKSEN
URHEILUSUKELTAJAT

NO MATTER HOW WELL YOU MOVE IN THE WATER,
it's sometimes hard to look cool above the surface.

WITH URSUIT HEAVY LIGHT SUITS IT'S EASIER FOR DIVERS TO MOVE BOTH IN AND OUT OF WATER.

DIVING DRYSUITS FOR EXTREME CONDITIONS.

WWW.URSUK.COM

URSUIT®

PUHEENJOHTAJAN TERVEHDYS

PINNAN ALTA - NÄIN VOISIMME KAI KUVAILLA TÄTÄ JULKAISUA, JOKA ANTAA LUKIJALLEEN PIENEN LÄPILEIKKAUKSEN NURMEKSEN URHEILUSUKELTAJAT RY:N TOIMINNASTA VUOSIEN VARRELLA.

Pinnan alta on myös Nurmes-talolla helmikuussa avatun näyttelyn nimi, jossa valokuvien, videoiden ja sukellusvarusteiden avulla pystymme paremmin kertomaan, mitä sukeltamisen ja seuramme toiminta on tänä päivänä ja mitä se on vuosien saatossa ollut.

Seuran puheenjohtajana on toiminut kahdeksan ja sihteerinä yhdeksän eri henkilöä, puhumattakaan muissa luottamustehtävissä toimineista jäsenistä. Moni seuramme jäsen on siis jossain vaiheessa harrastustaan kantanut vastuuta seuran toiminnan pyörittämisestä ja ennen kaikkea toiminnan jatkuvuudesta. Seuramme jäsenmäärä on vaihdellut historiamme aikana 15 – 52 jäsenen välillä. Olemme siis varsin pieni seura, mutta tuskinpa laitesukelluksen ympärille koskaan mitään suurseuraa saa kasvatettua. Seuramme talous on vuosien varrella kokenut huikeita nousuja ja myös rajuja laskuja. Varainhankintamme on aina perustunut sinnikkääseen talkootyöhön, jolla on luotu parempia mahdollisuuksia lajin harrastamiselle. Parhaimmillaan seuran omistuksessa on ollut oma laiva ja jopa saari Pielisellä, mitä voi pitää melkoisena saavutuksena jäsenmäärältään näin pienessä seurassa. Näistä omistuksista ja etenkin Reima laivasta luopuminen talouden tasapainottamiseksi on täytynyt olla kova paikka silloisille luottamushenkilöille, jotka ovat joutuneet tekemään päätöksiä selkä seinää vasten. Noiden päätösten jälkeen seuran talous on kuitenkin saatu jälleen tasapainoon. Alkuvuosien toiminnassa näkyy suunnaton into uutta lajia ja harrastusta kohtaan. Kaikki liikenevä aika on varmasti vietetty sukellusharrastuksen parissa.

Tänä päivänä seuran toimintaa pyöritetään pienellä liikevaih dolla, joka on saatu pidettyä kulujen kanssa hyvin tasapainossa. Talkootyö näyttelee edelleen suurinta osaa seuran varainhankinnassa. Seuralla on kaikki tarvittava kalusto, joka mahdollistaa täysipainoisen harrastamisen ja sitä on pystytty tarvittaessa myös uusimaan. Jäsenistömme koostuu pääosin nurmeslaisista, valtimolaisista ja kuhmolaisista sukeltajista. Toimintamme painottuu nykyisin viikkosukelluksiin lähialueilla sekä sukellusleireihin muualla Suomessa, joita pyrimme tekemään yhden alkukesästä ja toisen loppukesästä. Satunnaisin väliajoin reissuja tehdään myös Norjaan sekä Punaisellemerelle, joissa sukeltaminen nostaakin harrastuksen aivan omalle tasolle. Sukeltaen tehty talkootyö on aina ollut ja on edelleen iso osa toimintaa. Edellä mainitut työt koostuvat turvasukeltajina toimimisesta, erilaisista etsintä sukelluksista, uimarantojen puhdistamisesta sekä vedenalaisten rakennelmien tarkastus-sukelluksista. Nämä mahdollistavat samanaikaisen harrastamisen ja rahan hankkimisen seuratoiminnan pyörittämiseen. Koulutusten kanssa teemme yhteistyötä Lieksan Sukeltajien kanssa ja se on osoittautunut hyvin toimivaksi. Uusille lajin pariin tuleville seuralla on kaksi varustesettiä, jolloin harrastus pääsee mukavasti alkuun ilman, että olisi heti hankittava omat laitteet.

Oma sukellusharrastukseni alkoi vuonna 2002 ja laitesukeltamisen perusteet minulle opetti Hannu Kukkonen, joka on antanut ensiopit monelle seuramme jäsenelle. Sukelluspäiväkirjaani sukelluksia olen ehtinyt kirjata noin 120. Kokeneimmalla sukeltajalla, jonka kanssa olen päässyt sukeltamaan, sukelluksia oli kertynyt 21 vuoden aikana noin 11.000. Häneen verrattuna voisi siis sanoa, että minun korvantaukseni ovat vielä märät. Vai pitäisikö sanoa kuivat? Vaikea sanoa mikä sukeltamisessa kiehtoo; onko se pieni jännitys aina ennen sukellusta, vedenalaisen elämän ihmeet vai painottomuuden tunne, jonka maapallolla voi sukeltamisen lisäksi kokea vain Nasan laboratorioissa? Joka tapauksessa tuo vedenalainen maailma on hyvin erilainen kuin tämä pinnalla oleva ja harrastuksena se sopii kenelle tahansa normaalin terveyden omaavalle. Vastapainona kiireiselle elämänrytmille, sukeltaminen tuo rauhallisuutta ja hiljaisuutta, jossa kuulee usein vain oman tasaisen hengityksen. Toisaalta se opettaa myös kantamaan vastuuta, vastuuta omasta sukellusparista ja vastapainona taasen luottamaan siihen omaan pariin. Sukeltamisen kautta olen saanut monia hyviä ystäviä, joihin voin luottaa myös muualla kuin veden alla.

Toivon tämän historiikin lukijoille mielenkiintoisia lukuhetkiä sukeltaessanne Pohjois-Karjalan vanhimman sukellusseuran historiaan. Jos et vielä ole sukeltaja, mutta olet kiinnostunut sukeltamisesta, niin ota meihin yhteyttä. Toivotamme sinut tervetulleeksi siihen toiseen maailmaan; vedenlaiseen maailmaan!

Juha Holopainen
PUHEENJOHTAJA

meinen sukellus on edessä, pohjasta jostain 25 metrin syvyydestä Urheilusukeltajat suorittivat kesän aikana useita palvelusukelluksia Arstilan johdolla. Kesän päätössukellus tehtiin mielen voimalla.

Marja-Leena Haverinen oli Nurmeksens kevätuinnissa mukana koneyneet vauhdissa alkuunkaan, ei Marja-Leenassa näkynyt matkaa.

Nurmeksens Urheilusukellus

Nainen nopein Nurmeksens Jääesteitä ei äitienpäiväui

Uurhei- lissa pari seuralla Muulloin pi- sti pal- kunourheilu- ä ovat varsinkin jall- ä ovat on tärkeää.

vedet, Kuluneen k- jäsenet osallist velussukelluksi- pia tehtäviäm- neiden etsinnät- uksessa sukeltaj- välittömästi. Lis- mesta nostettiin- uponneita vene- mm, kuorma-aut-

— Tulevasta o- mainita halliintä- nitelman retkestä- nanmaan saaristoo- Vodelt siellä ovat

Mustia kohoumia keväthyisen järven pinnassa s- vesipärskeiden saattelemana. Nurmeksens hirvi- lusukeltajien perinteinen äitienpäiväuinti halki Nu-

Alunperin miesvään äitienpäi- väohjelmaksi suunniteltu tem- paus on kaadellut raja-aidat, sil- lä uimareista liki puolet oli nai- sia. Heidän joukostaan löytyi myös nopein uimari.

Tämäkertainen kevätuinti oli jo yhdeksäs. Tapahtuman isä, opettaja Eino Kalmu kertoi uinnin ajankohdan osuneen äi- tienpäivään jääolojen sanele- mana. Toukokuun alussa Nur- mesjärven keskelle, virtapaik- kaan, avautuu sula alue, jota pitkin pääsee Akkosalmesta Mi- konsalmeen.

— Muutamina vuosina on rei- tillä toki ollut jäätäkin, mutta silloin on kävelty tai hiihdetty, kunnes sulaa vettä on taas löy- tynyt räpylöihin.

Äitienpäiväuinti on traditio

Nurmeksenssa muillekin kuin mareille itselleen. Satamään- nen yleisöjoukko tietää kerä- tyä puolenpäivän aikaan läh- ja maali alueen silloille katse- maan porskuttelua.

Yleisöpulaa ei ollut Eino K- mun ja Paavo Hyvärisen siuninnillakaan, vaan siitä ei o- tiedotettu. Tai juuri siksi.

Joku asiasta tietämätön h- kiö ilmoitti poliisille kahden misen olevan hukkumaisilla- kevätyihin. Tieto levisi salan- na, ja kun "pelastajat" vihd- saivat veneensä vesille ja pä- vät hyvinvoivien uimarien oli silta mustanaan vastaan- jia.

Ä

Uuden valossa sukeltajien kesäkauden

ajoin harjoituksia Kuopion uima- hallissa.

Höljäkässä Retu-

Sukellus päätti Urhei-

Nurmeksens Urh- kokoontuivat elen- ran yhteiseen suk- seen kesäkauden pä- mäntekertainen har- nessakin mielessä- talle ei suk- le-

Kurssit

työtyöllä. Seur-
it satoja tun-
astyön yhteis-
ipyytäjien tu-
keltajien tar-
n ja miehis-

edelleen. Kursseilla on aina useam-
pia vanhempia sukeltajia mukana
ohjaamassa ja turvaamassa nuor-
ten sukelluksia.

npelaa

Jäämeren ret-
lonoille antoi
a merikalas-
Saaliit olivat
illä turskaa ja
rarppuunoihin

NURMEKSEN URHEILUSUKELTAJIEN HISTORIIKKI

YLEISTÄ 1967 – 86 Jukka Arstila

VEDENALAINEN MAAILMA ON
KIEHTONUT IHMISIÄ VUOSISATOJA,
JOS EI TUHANSIA.

Nykyaikainen teknologia on
kuitenkin vasta luonut mahdolli-
suuden sen läheisempään tutkimi-
seen. Varsinaisesti urheilusukellus sai al-
kunsä eräiden tunnettujen pioneerien
toimesta 1930 luvulla. Kuitenkin so-
tien aikana Jacques-Yves Cousteau'n
kehittämä paineilmalaitte antoi sille
voimakkaan sysäyksen, samoin kuin

hänen myöhemmin aikaansaamat todel-
la hienot vedenalaiset filmidokumentit.
Luonnollisesti sotilaalliset tarkoitukset
ja pelastustoiminta olivat edesauttamassa
kehitystä. Nykymuotoinen urheilusukel-
lus alkoi levitä 1950 luvulla tullessa myös
Suomeen vuosikymmenen lopulla. Nur-
meksessä tietävästi ensimmäinen sam-
makomieskoulutuksen saanut oli ra-
kennusmestari Yrjö Kauppinen kauppa-
lan kouluttamana palomiespelas-
tuskursseilla 1960 luvun alussa. Joitain
vuosia myöhemmin sai vastaavan kou-
lutuksen palokunnan Martti Kuha. Sen
aikaisilla laitteilla ja puvuilla ei voinut

“SEURAMME OLI AIKANAAN MAAKUNTAMME ENSIMMÄINEN”

puhua varsinaisesti urheilusukelluksesta vaan lähinnä suoritettiin pelastus- ja työsukelluksia melko vaatimattomissa syvyyksissä.

Varsinainen urheilusukellus ilmestyi Nurmekseen kesällä 1967. Paikkakunnalla asuvaa eläinlääkäri Jukka Arstila oli aina kiinnostanut vesi ja siihen liittyvät elämän muodot, samoin kuin kaikki uusi ja kiehtova jännityksineen. Niinpä hän hankki märkäpuvun ja harppuunan aloittaen vedenalaisen maailmaan tutustumisen Louhi- ja Kumpulammilla. Keväällä 1968 oli sitten vuorossa ensimmäisten paineilmalaitteiden hankinta. Poika Asle, sai myös omansa ja he viettivät muutaman viikon perheen kanssa Turun saaristossa sukeltaen ja etsien hylkyjä sekä pirtutorpeedoja kieltolain ajoilta. Viime mainittuja ei kylläkään löytynyt. Sukeltaminen kului sitten vaarallisen itseopiskelun ja erehdysten tietä. Eräissä tuloksia tuottaneissa etsinnöissä, Mauri Ahvanaisen toimiessa narumiehenä, kehittyi kuningasajatus sukellusseuran perustamisesta.

Asiaa kehiteltiin vähitellen niin, että joulukuun ensimmäisenä päivänä 1968 Nurmeksen Seppojen urheiluseuran puitteissa päätettiin perustaa sille urheilusukellusta harrastava alajaosto. Ensimmäinen alajaoston kokous oli 3.2.1969. Läsä oli kaikkiaan 13 henkilöä. Puheenjohtajaksi valittiin Jukka Arstila ja sihteeriksi Martti Kuha. Myöhemmin anottaessa jäsenyyttä Suomen Urheilusukeltajien Liitolta kävi ilmi, että se ei onnistuisi minkään seuran alajaostona. Ratkaiseva kokous oli 5.9.1969, jossa sukellusjaosto lakkautettiin ja perustettiin itsenäinen seura Nurmeksen Urheilusukeltajat ry., joka myös merkittiin yhdistysrekisteriin. Suomen Urheilusukeltajien liittoon seuramme hyväksyttiin jäseneksi saman vuoden lopulla järjestysnumerolla 29. Tuolloin seuramme jäsenmäärä oli 19 henkilöä. Todettakoon, että seuramme oli aikanaan maakuntamme ensimmäinen sukellusseura ja olimme hieman myöhemmin mukana perustamassa vastaavaa seuraa Joensuuun kuopiolaisten sukeltajien kanssa.

Valtimon Sähkötyö Oy

**Monipuolista sähköasennustoimintaa
Ylä-Karjalassa jo yli 20 vuotta.**

■ sähköasennukset ■ sähkösuunnitelmat ■ antenni- ja teleasennukset	■ ilmalämpöpumput ■ sähkömoottorit ■ taajuusmuuntajat ja automaatioasennukset

Olipa tarpeesi suuri tai pieni, niin ota yhteyttä

Porokylänkatu 30, 75530 Nurmese
Puh. (013) 450 505 GSM 0500 372 823
www.valtimonsahkotyo.fi valtimon.sahkotyo@oyk.fi

**PUTKI-
TYÖT**

TEEMU HALONEN
p. 050 534 3380

ENSIMMÄINEN VUOSIKYMMEN

1969 – 78 Jukka Arstila

•1969• HELMIKUUSTA ALKAEN
OLI SEURAN TOIMINTA ERITTÄIN
VILKASTA.

. Keskityimme lähinnä koulutukseen; teoriaan, fysiologiaan, sukellustekniikkaan, kalusto-oppiin jne.. Samalla pidimme sukellusharjoituksia Kajaanin varuskunnan uimahallissa. Kuopion hallin valmistuttua siirryimme sinne ja hallikäynnit tapahtuivat yleensä kahden viikon välein. Heti jäiden lähdettyä otimme Kumpulammen seuran vakinaiseksi harjoittelupaikaksi ja rakensimme sinne vedenalaisia rasteja eri tehtävineen. Harjoittelimme jopa 10 metrin syvyyteen vapaasukelluksia, parihengitystä, välineiden vaihtoa ja muuta sukellustekniikkaan liittyvää. Kesäaikana suoritettiin useita onnistuneita etsintäsukelluksia Pielisellä ja lähiympäristössä, joista perämoottorit muodostivat suurimman ryhmän. Jo en-

simmäisenä kesänä liityimme myös vapaaehtoiseen pelastuspalveluun. Saimme paljon palstatilaa lehdistön taholta ja näin tunnettavuus lisäsi kiinnostavuutta ja toi sukellustehtäviä. Alusta alkaen meillä oli lämpimät suhteet Kuopion sukeltajiin ja he myös vierailivat Nurmeksessa. Eräänä ratkaisevana seikkana seuran vireälle alkuun lähdölle oli seuran päätös, että sukellustoiminnalla hankittavat varat luovutetaan seuralle. Näillä varoilla pystyimme jo ensimmäisenä kesänä hankkimaan seuralle kahdet täydelliset paineilmalaitteet sekä muuta tärkeää kalustoa ja mahdollistimme näin harrastuksen leviämisen ja aloittamisen edullisesti. Kunnon ylläpitämiseksi aloitimme myös koripalloharjoitukset Mikonniemellä. Kausi päättyi pikkujouluun, missä ensimmäisen kerran nautittiin Reijo Ikosen luoma sukeltajan koktaili, jonka väriiltään piti muistuttaa Välimeren vihreän kirkasta vettä.

•1970• Halliharjoittelu jatkui Kuopiossa ja keväällä suoritimme ensimmäiset jäänalaiset sukellukset Kumpulammessa. Jäiden lähdettyä jatkoimme harjoituksia Kumpulammen rasteilla. Kesällä tutustuimme Saunajärven talvisodan aikaisiin sotatoimialueisiin sekä suoritimme työ- ja etsintäsukelluksia.

Kesää leimasi voimakkaasti oman laivan hankinta ja kyseessä oli noin 15 metrin dieselkäyttöinen alus ”Reima”. Se oli rakennettu 1911 ja toiminut Islannin vesillä sillinpyytäjien huolto laivana, josta se oli sodan päätyttyä siirtynyt Lapinlahden meijerille maidon kuljetukseen ja jäänyt sen jälkeen tarpeettomaksi. Laivan kuljetus Nurmeksen tapahtui Savonrannan kautta entisen kipparin toimiessa alkumatkasta oppi-isänä ja luotsina. Joensuusta pääsimme jo omin avuin Pieliselle ja kotiin. Laiva telakoitiin sahan rantaan ja alkoi vimmatu talkoovoimin tapahtunut kunnostus Pentti Korpivuoman johdolla.

Loppukesällä pystytettiin runko ja talvehtimista sekä katsastamista varten laiva siirrettiin Mikonsalmeen. Laivan hankinta toi mukanaan myös taloudellisia vaikeuksia ja jouduimme pyytämään apua paikallisilta liikelaitoksilta.

•1971• Toiminta keskittyi voimakkaasti sukeltamisen kehittämiseen ja laivan kunnostamiseen purjehduksineen. Heti lumien sulaessa aloitettiin jälleen

Reiman rakentaminen, joka intomieliisestä talkoohengestä ja runsaista lahjoituksista huolimatta johti seuran suuriin taloudellisiin vaikeuksiin. Laiva saatiin kuitenkin kuntoon ja sillä suoritettiin kesän aikana kaikkiaan 33 purjehdusta.

Talven aikana oli kuusi seuran jäsentä suorittanut saaristolaivurikursin sekä sen jälkeen kuljettaja- ja koneenhoitajantutkinnon merenkulun tarkastajalle. He pystyivät nyt toimimaan laivan kippareina. Laiva osoittautui kaikein tavoin erinomaiseksi harrastukselemme.

Kevään korvalla osallistuimme ensimmäisen kerran omalla osastolla vapaa-aikanäyttelyyn esitellen toimintaamme. Hallikäyntejä jatkoimme

Kuopiossa ja kävimme myös muutaman kerran kokeilemassa uppopalloa Joensuussa. Seuran aktiivista sukellustoimintaa kuvannee yhteisten sukelluslähtöjen määrä, joita oli peräti 28. Kaikkein mielen-

kiintoisimmaksi muodostui ensimmäinen yhteinen Norjan retki, joka suuntautui Alta-vuonoon. Tällöin tutustuimme ensimmäistä kertaa punakampeloihin ja pelottavan näköisiin kisasakaloihin.

Mieliin jäi myös retki Suomen kirkasvetisimmälle lammelle, Saarilammelle Utajärvellä. Näkyvyys yli 15 metriä. Kävimme myös Posiolla Kitkajärvässä, josta nostimme saksalaisten pioneerien kiireessä jättämiä ankkureita, joista yksi on seuran lahjoittamana muistomerkkinä

“...SUKELTAJAN
KOKTAILI, JONKA
VÄRILTÄÄN PITI MUISTUTTA
VÄLIMEREN
VIHREÄTÄ KIRKASTA
VETTÄ.”

Nurmeksen satamassa. Toiminnan aktiivisuutta kuvanee myös loppuvuodesta alkanut juniorikurssi, vetäjinään Eino Kalmu ja Paavo Hyvärinen palvelukodin altaassa. Seuran jäsenmäärä oli vuoden lopulla 22. Runsaiden työ-sukellusten tuottojen lisäksi tarvitsimme paljon tukea myös paikallisilta liikelaitoksilta, jota myös saimme ja joita kiitollisuudella muistamme.

•1972• Vuotta voisi kuvailla ehkä sanalla Bingo. Seuran painiskellessa taloudellisessa ahdingossa keksi Kari Karhenmaa bingon. Seuran oli ryhdyttävä taloutensa kohentamiseksi harjoittamaan liiketoimintaa ja niinpä perustimme bingon, joka työllisti parhaimmillaan 7 henkilöä. Talous koheni välittömästi. Reimaan saimme uuden moottorin, hankimme kompressorin ja seuran toiminta aktivoitui kaikin tavoin.

Teimme ensimmäisen sukellusmatkan Länsi-Norjassa sijaitsevaan Kristiansundiin. Yövyimme telttamajoituksessa, mutta sukellukset olivat todella mahtavia. Tutustuimme taskurapuihin, hummereihin, meduusoihin ja moniin muihin kalalajeihin sekä hylkyihin.

Nurmeksen vanhusten palvelukoti valmistui Porokylään ja siellä oli 11 metrin allas, kuntosali ja sauna. Näin alkoi viikoittainen kuntoilu ja mainituissa tiloissa myös koulutus uimahallikäyntien lisäksi. Koulutustoiminta tiivistyi kymmeneen snorkkeliluokan suorittajaan, viiteen pohjoismaisen luokan ja neljään ensimmäisen luokan suori-

tukseen. Osallistuimme valtakunnallisiin kokoontumisiin ja joukkueena Lahden ja Kuopion hallikisoihin. Pärjäsimmekin kohtuullisesti Kalakukko kisoissa tule-malla neljänneksi. Purjehdimme ahkerasti Reimalla ja lähtöjä kertyi kaikkiaan 46, joista pisimmät suuntautuivat aina Ahvenisille ja Kolille asti. Laivalla kävi myös Joensuun seuran jäseniä vierailulla. Reiman kanssa olimme myös ensi kertaa pursiseuran apuna regatassa, kun toimimme lippu- ja maalilaivana. Kausi päättyi ensimmäiseen majavapikkujouluun, mikä perinne on jatkunut näihin päiviin.

•1973• Heti alkuvuodesta kohtasi seuraa järkyttävä tapahtuma. Eräs seuran aktiivisimmista ja pidetyimmistä hahmoista, insinööri Pentti Korpivuoma menehtyi ollessaan Jukka Arstilan kanssa sukeltamassa. Pääsiäisenä Norjan Al-

Reima oli mukana monissa seuran retkissä. Laivan takana kelpasi ottaa aurinkoa ja nauttia kesästä!

taan suuntautuneella matkalla sukellettiin vaativissa olosuhteissa. Tarkoituksena oli vain pyytää kaloja, kun Pentti todennäköisesti sai sairauskohtauksen vajaan 30 metrin syvyydessä. Tultuaan tajuttomana rantaan menehtyi Pentti tunnin odottelun jälkeen ambulanssiin. Toiminnan oli kuitenkin jatkuttava.

Vaativuudessa puitteissa teimme ensimmäisen yhteisen sukellusretken Suomenlahdelle Hankoon, jossa tutustuimme sikäläisten sukeltajien opastuksella arvokkaisiin rauhoitettuihin hylkyihin. Kärkijoukko kävi tutustumassa myös Pohjanlahden rannikkoon Kalajoella. Seuran talous korjaantui bingon ansiosta.

Reima purjehti paljon ja lähtöjä oli kaikkiaan 60, joskin käyttö koostui pääasiallisesti tilausajoista. Tilausajoilla seura pyrki myös saamaan talouttaan entistä parempaan kuntoon.

Lisäksi oli jäsenten yksityisiä perheristeilyjä.

•1974• Vuoden ensimmäinen tapahtuma oli ensimmäinen äitienpäiväuinti. Eino Kalmu ja Paavo Hyvärinen saivat päähänsä uida Akonsalmelta Mikonsalmelle jäälauttojen seassa. Yhteensattumien vuoksi ei muita tullut mukaan. Sitä vastoin sivulliset olivat hälyttäneet pelastustoimet ja palokunnan sekä poliisien lisäksi väkeä oli paljon paikalla.

Vuoden varsinainen päämäärä oli oman kerhomajan saaminen, mikä myös toteutui. Juhannuksena vietettiin Selkäsaaren tupaantuliaisia Kojon selällä Pielisellä. Kaiken teki mahdolliseksi bingo.

Toteutettiin myös sitä seuran päätarkoitusta eli sukeltamista. Teimme runsaasti työsukelluksia, joista huomattavin oli vedenalainen moottorisahatyö Karhunpäässä, virtaavassa ja sameassa vedessä. Tämän pitkän urakan yhtey-

dessä katkoimme tukin poikineen apusillasta, joka oli rakennettu tilapäiseksi. Sukellustunteja kertyi. Pelastustehtäviä oli myös paljon ja yhden hukkuneenkin etsintä. Kotoisten vesien kiinnostavimpia tapauksia oli Lieksaan tehty hyllyn etsintäretki Reimalla. Hylky löytyikin ja kyseessä oli vanha höyryalus ”Putu” ja se sijaitsi Kinahmonsalmen pohjassa melko matalassa. ”Putu” oli uponnut syysjäihin vuosisadan alussa.

Sukellustoiminnan kuitenkin kruunasi hyvin onnistunut toinen sukellusretki Kristiansundiin. Sen huipentuma oli yli sata vuotta vanha hylky 60 – 65 metrin syvyydessä.

Vuosi päättyi jo perinteiseen pikkujouluun majavapaistin kera.

•1975• Kausi avattiin äitienpäivä eli siltojenväliuinnilla, josta oli tuleva jokavuotinen perinne. Se oli testaus sukelluskunnosta ennen kautta. Toiminta huipentui sukellusleiriin Raumalla elokuun alussa, kooten runsaan osan-

“...SAIVAT PÄÄHÄNSÄ UIDA AKONSALMEN SILTALTA MIKONSALMELLE JÄÄLAUTTOJEN SEASSA.”

oton. Leirille osallistui kaikkiaan 15 henkilöä, joista 9 oli sukeltajia. Epätoivoisesti etsimme vanhaa uponnutta kuparilaivaa, mutta tuloksetta. Kävimme kylläkin toisella vanhalla hyllyllä, josta nostettiin ruumasta vanha sailmakerin penkki.

Muusta toiminnasta mainittakoon runsaat talkoot Selkäsaarella, jossa yritettiin jopa räjäyttämällä ja painevedellä tehdä satamaa Reimalle, jolla purjehdittiin paljon.

Nurmeksen vesille ilmestyi myös ensimmäiset purjelaudat ja sukeltajat olivat

tietenkin mukana hankkimalla oman laudan ja näyttämällä hupikisoissa esimerkiksi surfaamisessa.

Bingon kannattavuus alkoi kuitenkin olla vähintäänkin kyseenalaista ja talousasiat alkoivat huolestuttaa.

•1976• Ensimmäisenä on mainittava kaksi merkittävää taloudellista ratkaisua; bingon toiminnan lopettaminen kannattamattomana ja luopuminen Selkäsaaresta. Seuran ajauduttua bingon takia vaikeaan taloudelliseen asemaan ei ollut muuta ratkaisua. Seuran velat olivat hurjimmillaan yli 70 000 mk eli noin 12 000 euroa, joka tuohon aikaan oli suuri summa. Tässä tilanteessa ei nähty muuta mahdollisuutta kuin omaisuuden realisointi.

Ankeista taloudellisista näkymistä huolimatta seuran toimintasuunnitelmassa pysyttiin varsin hyvin. Jäi mieleen paljon miellyttäviä ja myönteisiä tapahtumia. Leiri Ruunaan koskilla 23. heinäkuuta ravustuksen ja huimapäisen koskenlaskun merkeissä, jossa laskimme koskien imussa perusvälineillä (maski, snorkkeli ja räpylät). Välillä koskienpärskeissä umpisukkelossa käyden samalla kun ran-

Asseer Ahvila pittelemässä ensimmäistä Jukken Arinlan ampumaa kissakalaa, Alta, 1972

Pasi Kaarinen näyttää Astelle taskurapua. Krønansund, Norja 1974

Rawman leiri 1975

tamaisemat vilistivät ohii. Nautimme elämisen riemusta. Valitettavasti Mik- kosen Arska särki selkensä jäädessään tukin ja kiven väliin. Yösukellukset rapu- ja pyytäen samoissa koskissa, kivien kolo- issa ja virroissa, illanviettoa rapukestein, saunomista oikeassa savusaunassa jne.. Näiden myönteisten kokemusten myötä palattiin Ruunaalle myöhemminkin.

Työsukelluksia oli edelleen runsaa- sti. Venemoottoreita nostettiin jopa seitsemän ja etsittiin myös lompakoita, haulikoita ja muita veteen tippuneita ta- varoita. Mätäsvaarassa tutkittiin kai- voksen onkaloita löytämättä kuitenkaan varsinaisia sivukäytäviä syvemmältä. Kauden kruunasi Kalakukkokisassa parisukelluksessa saavutettu toinen sija, jossa parina oli Holma- Mikkonen. Pideti- tiin PM -tasoinen laitesukelluskurssi. Kurssille osallistui kahdeksan oppilasta, joista viisi suoritti sen hyväksyttävästi.

Toiminta päättyi jälleen majavapik- kujouluun.

• 1977 • Toiminta koostui voittopuol- isesti erilaisista työsukelluksista. Vai- kein olosuhteiltaan oli talvisukellustyö

Nurmesjärvellä, jossa jäältä käsin piti tarkistaa pohjaan laskettu vesijohtoputki runsaan 3 km matkalta. Putken alustan raivausta jatkettiin vielä alkukesästä. Työsukelluksissa kun oli vauhtiin päästy, niin jatkoimme tukkien nostolla Kan- naslahdessa. Aikaisempien vuosien tapaan seuran sukeltajien apua tarvittiin moottorietsinnöissä, hukkuneiden hara- voinnissa, laivojen remonteissa jne. Juuan puolella etsimme myös mahdollisuut-

“REIMA EI SÄÄSTY- NYT MENETYKSILTÄ”

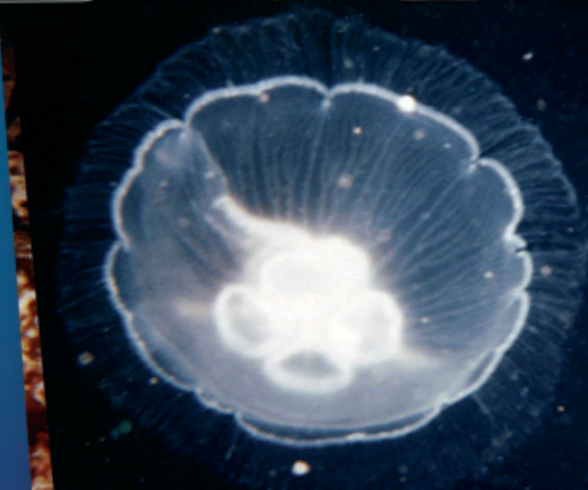
ta tukkien nostoon ja Kari sekä Arska aloittivat tukkien nostamista Ruunaalla. Loppuvuodesta päätimme aloittaa uuden snorkkeliluokan sukeltajapolven koulut- tamisen. Kurssille ilmoittautui kuusi tyt- töä ja viisi poikaa. Näiden kanssa aloit-imme harjoitukset Lieksan uimahallissa.

• 1978 • Yhteistoiminta Pielisen Pur- siseuran kanssa tiivistyi ja järjestimme yhdessä ensimmäiset seurojen väli- set pilkkikisat. Tuli tasapeli, sillä sukel- tajat voittivat niin osanottajamäärässä kuin myös vieraanvaraisuudessa, mut- ta varsinaisen kala- ja potkukelkkakisan voitti PiPs. Junioritoiminta oli aktivoi- tunut ja huipentui leiriin Raesärkillä. Tilaisuudessa jaettiin PM -harrastus- merkit snorkkeliluokan läpäisseille. Sukellusleirejä oli kaksi, joista ensim- mäinen Uukunniemellä. Kohteena ta- rujun mukaan kirkkaaseen Pyhäjärveen

upotetut luostarin kirkonkellot Isovihan ajoilta, joita ei kylläkään löytynyt. Leirin vahvuus oli peräti seitsemän sukeltajaa ja kaikkiaan yksitoista henkilöä.

Leirin onnistumiseen vaikutti ratkaisevasti seuran hankkima kumivene 20 hv moottorilla varustettuna. Kykynsä vene näytti vasta Norjan sukellusretkellä, joka kutistui kahteen sukelluspariin. Reima ei säästynyt menetyksiltä. Ankkuri solahti 40 m syvyyteen liejuun, eikä etsinnöistä huolimatta löytynyt. Potkurikin putosi Heklan rantaan. Kompressorin moottori ähki myös viimeisiään. Kausi päättyi perinteisesti pikkujouluun.

TOINEN VUOSIKYMMEN

1979 Jukka Arstila

1980 – 86 Eino Kalmu ja Jukka Arstila

1987 – 88 Hannu Kukkonen

• **1979** • KAUSI ALOITETTIIN KUMPULAMMELLA AVANTOHARJOITUKSILLA JA JO PERINTEISEN TAPAAIN ÄITIENPÄIVÄUINNILLA.

Junioriharjoitukset olivat jatkuneet läpi talven Lieksan uimahallissa. Juniorit olivat myös aktiivisesti mukana pystyttämässä osastoamme vapaa-aikanäytellyssä. Juniorileiri pidettiin Pielisellä Lieksan ja Juuan vesillä.

Varsinainen kesän huippuleiri oli Norjan eteläisimmässä kärjessä lähellä Mandalia. Oma vene ja kompressorit teki reissusta parhaan mahdollisen. Paras yhden sukelluksen saalis oli kalojen lisäksi toista sataa suurta ja herkullista kampa-simpukkaa.

Seura teki myös onnistuneen retken Suomenlahdelle, Haminan ulkopuolelle Ulkotammiooon. Leiri sujui hylkyetsinnän merkeissä, joka jäi kuitenkin löytämättä.

Vuoden pääteemoja oli myös seuran 10-vuotisjuhlan viettäminen, joka aloitettiin Mätäsvaarasta jään alle tapahtuneella sukelluksella. Illan pimetessä tutkimme erästä vielä käymätöntä kaivoskuilua kemialliset va-soihdut käsissä. Juhla hui-pentui noin 50 hengen hienoon juhlaan Bomballa. Mukana liiton ja naapuriseurojen edustus sekä seuraa tukeneiden yritysten johtajia.

• **1980** • Vilkasta toimintavuotta 1979 seurasi todellinen sukeltajien koulutusvuosi. Koulutuksen mahdollisti Lieksan uimahalli. Perusteellisen ja tasokkaan kurssin kouluttajina toimivat Eino Kalmu ja Aarne Mikkonen, apunaan Pekka Hyvärinen ja Kari Holma. 30 kurssilaisesta 4 oli Nurmeksesta. Ei ihme, että äitienpäiväuinnissa oli ennätysmäärä osanottajia ja kaikki saivat kunniakirjan. Äitienpäivän uintitapahtumassa oli par-

haimmillaan uimareita lähes parikymmentä.

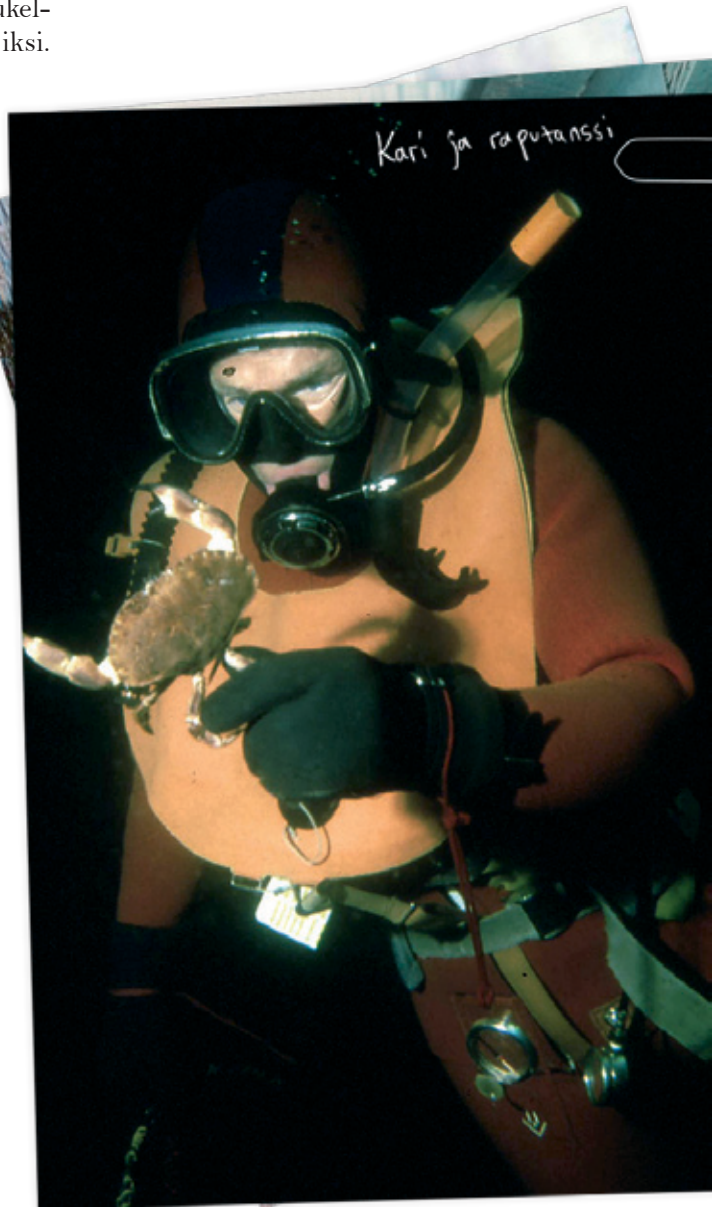
Elokuussa seura teki onnistuneen sukellusretken SYP:n sukeltajien vieraina Porkkalan edustalta löytyville hyllyille. Marraskuun alussa aloitettiin toinen laitesukelluskurssi Lieksassa ja tälle kurssille osallistujia tuli kymmenen. Vuoden aikana suoritettiin mittavia sukellustöitä. Tehtiin vedenalaisia rakenteita, kompressoriporausta ja pulttaamista sahan tukinnostolaitteen parissa. Pari sukeltajaa erikoistui jopa padonrakentajiksi. Suurin ja itse suunniteltu 10 x 6 metrin pato sulki Kuokkastenkosken. Valtimon joella tehtiin myös patotöitä.

• **1981** • Junioritoiminta oli ollut aktiivista seurassa alkuvuosista saakka. Oli pidetty snorkkelisukelluskursseja, joihin oli liittynyt halliharjoituksia ja sukellustoimintaa sekä juniorileirejä Reimalla ja Tulilahdesssa. Osa nuorista jäi seuraan, mutta suurin osa poistui paikkakunnalta muuton vuoksi. Hannu Kukkonen liittyttyä seuraan hän on ansiokkaasti jatkanut koulutustoimintaa. Kursseilla käytyään hänellä oli myös asianmukainen pätevyys.

Seuran laivalla oli näinä vuosina monilukuisia ja erityyppisiä purjehduksia seuran omista ajoista aina tilausajoihin ja seuran jäsenten yksityisajoihin, joista mainittakoon syksyiset Kynsi-Erän hirvijahdit Jukka Arstilan toimiessa kipparina.

Matkailun lisääntyessä kävi seuran jäseniä myös eri maisissa sukeltamassa. Useiden hienojen yhteisten Norjaan suuntautuneiden matkojen lisäksi jäseniä

kävi Mustalla merellä, Siinailla, Agabassa, Intian Valtamerellä ja jopa Karibialla. Uuden ulottuvuuden harrastukseemme toi Hannu Kukkonen. Hän hankki hyvän va-kameran ja niin alkoi tulla hienoja kuvia vedenalaisesta maailmasta, joita diaesityksinä oli ilo katsella yhteisissä tilaisuuksissa, kuten perinteisissä majavapikkujouluissa. "Raputanssi Karista" oli jopa Urheilusukeltaja lehden kansikuvana 1985.

• **1982** • Lähialueilla tutkittiin paljon sukelluskohteita ja suoritettiin työ-sukelluksia Pielisellä Lörtsän saarella ja Kouvensalmessa. Viimeksi mainituksa sukelluksia tehtiin vielä syysmyöhän kylmyydessä. Lieksan uimahallia käytettiin kolmannen kerran kurssipaikkana ja avovesileiri pidettiin kaksi päiväisenä Paalasmaan vesillä. Näin olimme auttamassa myös naapuriseuraa toimintansa alkuun. Äitienpäivän uintiperinnettä jatkettiin ja samalla yritimme edes auttaa uimahallin saamista Nurmekseen.

• **1983** • Sukeltajat eivät vastoin käymisistä lannistu. Aloitimme jäsenten mielipiteiden jakautumisesta huolimatta bingon pyörittämisen uudelleen. Entisten tapojen mukaisesti puhdistettiin keväisin uimarannat ja teimme muitakin työsukelluksia. Äitienpäivän uintiperinnettä jatkettiin.

• **1984** • Asser Akkilan puheenjohtaja kausi päättyi ja vuodesta 1984 tarttui nuijaan Hannu Kukkonen. Asseri pyrki nostamaan seuran taloutta ja hän yritti

edistää myös uimahallihanketta. Mainittava on hänen pyyteetön tukensa Reiman hoidossa ja juniorityössä. Bingon osalta alkoi sen kannattavuudesta kuulua tuttuja viestejä, mutta sen pitämistä kuitenkin jatkettiin.

• **1985** • Vanha kaarti alkoi etäännyä aktiivisesta toiminnasta. Pidettiin uusi sukelluskurssi ja saatiin uutta verta. Lainan hoito piti virkeänä, mutta bingon toimintaa ei edelleenkään saatu kannattavaksi. Äitienpäivänä uimme jälleen Mikonsalmelta Akkosalmelle.

• **1986** • Seuran toiminta näytti hiipumisen merkkejä, kun vanha kaarti oli jäänyt aktiivisessa toiminnassa taka-alalle. Uusia sukeltajia oli koulutettu, mutta erityisesti juniorit olivat iän karttuessa siirtyneet toisille paikkakunnille ja näin jääneet pois seuran toiminnasta. Seuran jäsenmäärä tippui alimmilleen koko historian aikana, 15 henkilöön. Kaikesta huolimatta perinteitä pidettiin yllä ja äitienpäivänä jälleen uitiin.

VETTENALAISET VEHKEET JOENSUUSTA

On aika huollattaa sukelluslaitteet ennen seuraavaa kautta, ettei jää viime tinkaan...

Lähes kaikkien sukellusvälineiden huollot:

- regulaattorihuollot
- happipuhdistukset
- säiliöiden pesut ja puhdistukset
- kuivapukuhuollot
- vetoketjujen ja mansettien huollot/vaihdot
- kompressorien happipuhdistukset
- kaasunsekoituslaitteiden suunnittelu ja valmistus

ERÄRAATE

PROUDLY DESIGNED & MADE IN CARELIA, FINLAND

Ukkolantie 4, 80130 Joensuu, puh. 013 285 240, 050 572 2690

IANTD SUKELLUSKOULUTUS

VUODET 1987-1997

YLEISTÄ 1987 - 97 Hannu Kukkonen

VUODEN 1986 PÄÄTTYESSÄ SEURAN JÄSENMÄÄRÄ OLI SUPISTUNUT 15 HENKILOÖN.

Seurassa syntyi voimakas tarve kouluttaa uusia aktiivisia sukeltajia paikkakunnalle vanhentuvan kaartin hiipuvaa toimintaa jatkamaan.

Kevättalvella 1987 seura järjestikin laitesukelluskurssin teoriaosuuden Nurmeksessa ja halliharjoitukset Lieksassa. Kouluttajina olivat Eino Kalmu, Jukka Arstila, Aarne Mikkonen ja Hannu Kukkonen. Siitä alkoi noin vuosikymmenen jatkunut säännöllinen koulutustoiminta, jolloin lähes vuosittain pidettiin laitesukelluskursseja Hannun toimiessa vastuu- ja teoriakouluttajana. Koulutuksia pidettiin jatkossa myös Kuhmossa. Halliharjoituksissa mukana sukeltajanalkuja ohjaamassa olivat myös Lieksan Urheilusukeltajien kouluttaja Eero Kärkkäinen

sekä oman seuramme kokeneet sukeltajat Martti Hampinen, Markku Kyllönen, Juha Rätty ja Seppo Suhonen. Vuoteen 1997 mennessä oli pidetty yhteensä 11 laitesukelluskurssia ja seuran jäsenmäärä oli kohonnut 37, oltuaan parhaimmillaan jo 52 henkeä. Kurssit olivat hyvin suosittuja osaksi edullisuutensa vuoksi ja niin Lieksan kuin Kuhmonkin kaupunkien kansalaisopistojen tuki oli merkittävä. Osalle kurssin käyneistä sukellusvarusteiden hankkiminen ja sen myötä harrastuksen aloittaminen avovedessä muodostui kuitenkin kynnyskysymykseksi. Seura sai kuitenkin lähes jokaiselta kurssilta uutta verta jäsenistöönsä.

Sukellusvarusteiden parantumisesta pystyttiin suorittamaan entistä vaativampia sukellustehtäviä talvisissakin olosuhteissa. Seuralaisilla oli halu testata osaamisensa rajoja, kuitenkin tur-

vamääräysten sallimissa rajoissa. Turvallisesta sukeltamisesta kertoo se, ettei sukeltajillemme sattunut näinä vuosina onnettomuuksia harrastuksen yhteydessä. Työsukellukset, joilla pönkitettiin seuran taloutta, käsittivät pääasiassa tarkastus-, etsintä- ja rantojen puhdistussukelluksia. Muutamia vaativampia-kin vedenalaisia töitä käytiin tekemässä, mutta varsinaisten sukellustöiden luvalisuiden siirryttyä ammattikoulutuksen saaneille sukeltajille työtehtävät rajoittuivat edellä mainittujen, helpompien tehtävien suorittamiseen.

“PIMEÄSSÄ JA KYLMASSÄ KÄSIKO- PELOLLA LAMPPUJEN NÄYTTÄESSÄ VAIN SAVIPÖLLÄKKÄÄ.”

Perinteeksi muodostuneita avovesikauden avajaisia Lieksan Vappu-uuintia ja Nurmeksen Äitienpäiväuuintia harrastettiin joka vuosi milloin pienemmällä ja milloin suuremmalla joukolla. Vuodesta 1989 alkaen sukelluskauden päätöstahtumana alettiin pitää Isänpäivän aaton sukellusta Nurmeksen Mikonsalmessa, jossa olikin alussa paljon sinne heitettyä romua nostettavana.

Uintikuntoa pidettiin yllä käymällä syksyllä, talvella ja keväällä räpylöimässä Lieksan uimahallissa ja myös Nurmeksen altaassa. Lieksan käynnit jäivät pois ohjelmasta oman Sotkan kylpylämme valmistuttua vuonna 1990. Halliharjoituksiin osallistuivat sekä seniorit että juniorit. Lieksan käynteihin kuului myös ennen uuintia pidetty kuntosaliharjoitus. Muina talvikauden kuntoilumuotoina olivat sählypelit ja hiihtoretket, jotka toimivat hyvinä kestävyysharjoituksina ja lisä-

sivät jäsenten välistä ystävyyttä. Sählyä pelattiin aluksi Kirkkokadun koululla ja siihen osallistui niin vanhempia kuin nuorempiaakin pelaajia. Vuonna 1997 pelipaikaksi vaihtui Ammattikoulun sali, jolloin jouduttiin haalimaan muutama seuran ulkopuolinenkin pelaaja, jotta taattaisiin riittävä osallistujamäärä suurempaan pelipaikkaan. Hiihtoretkiin osallistuttiin vuodesta 1990 alkaen, mutta vain muutaman sukeltajan voimin. Ahman hiihto 50km, Saramohiihto 60km, Ruunaan koskihiihto 35km, Bomba-Braeahiihto 60 km ja Olli Tiaisen hiihto 50km olivat hyviä kuntomittareita talviselle sukeltajalle. Nurmeksessa järjestettyyn 24 tunnin hiihtoon koottiin seurasta osallistujia 1990-luvun puolivälissä.

Perinteinen keväinen pilkkikisa PIPS:n kanssa kisattiin vuosittain, joskus jo heikkenevillä kevätiäillä. Historialliset voitot saavutimme vuosina 1990 ja 1995, muutoin poistuimme jäältä ”kevyempinä” kuin vastustajamme.

Pikkujoulujuhlaan kuului perinteisesti majavapaisti jouluisine lisukeineen ja sukeltajan cocktaileineen, jota vuosittain kokoontui runsaslukuinen sukeltajajoukko ”laahuksineen” nauttimaan. Juhlapaikkana oli tietenkin Bomban talo, mutta saatuaamme myös kuhmolaiset seuraamme, vietimme vuorovuosin yhteisen juhlamme joko Nurmeksessa tai Kuhmossa.

Sukellusretkien suuntaaminen Norjan rannikolle, Punaiselle merelle, Karibian merelle ja Intian valtamerelle toivat harrastuksellemme eräänlaisen huipentuman, joka piti kokea yhä uudelleen. Näin monella sukeltajalla arkinen aherrus katkesi vuotuisen rentouttavaan, mutta fyysistä kuntoa vaativaan lomamatkaan, jota varten oli kerätty voimia ja kestävyyttä pitkin vuotta yhteisillä peleillä

ja muilla harrasteilla. Sukeltamisen kipinä oli sytyttänyt jatkuvan roihun!

• **1987** • Bington toiminta oli ajanut seuran hallitsemattomiin talousvaikeuksiin ja se päätettiin lopettaa. Helmikuusta alkaen pidettiin laitesukelluskurssi, johon otti osaa yhteensä kymmenkunta sukelluksesta kiinnostunutta nurmeselaista ja lieksalaista. Kuvaavaa kurssin onnistumiselle oli se, että tuolloin ”sukelluskärpäsen pureman” saaneista henkilöistä suuri osa jatkaa harrastusta tänäkin päivänä. Yhtenä kouluttajana toiminut Hannu Kukkonen kävi kurssin ohella Kisakallion Urheiluopistossa kahden tähden kouluttajakurssin, joka oli ehtona laitesukelluskurssin vastuukouluttajana toimimiselle. Avovesiharjoitukset suoritettiin keväällä Höljäkän Valkeislammissa.

Uusien sukeltajien kanssa lähdettiin kesäkuun lopulla viikon kestäväälle sukellusretkelle Norjaan, Stavnesin sukelluskeskukseen Kristiansundiin. Vedenalainen maailma näytti kiehtovat salaisuutensa siinä määrin, että sukellusharrastus jäi osallistuneiden ”selkäytimiin”. Tällä retkellä olivat mukana Hannu Kukkonen, Jukka ja Marjo Arstila, Martti Hampinen, Erkki ja Terttu Siira, Ville Ruokolainen, Jari ja Seija Heikura, Ulla Hyvärinen ja Markku Lappalainen. Osalla sukeltajista oli perhe mukanaan ja rannalla riitti kaikenlaista tutkittavaa myös heille.

Reimalla kävimme yhdessä junioreiden kanssa tutkimassa Pielisen tummia vesiä ja laiva toimi myös Erämelonnan

SM-kilpailuissa tukialuksena sekä sukeltajat muutamalla toimintarastilla valvojin.

Syksyllä sukeltettiin ja snorklatiin vielä Suvasvedellä, jossa löytyi mielenkiintoinen louhikkoluola.

Työsukelluskohteina olivat uimarantojen puhdistussukellukset keväällä, Hyvärilän vesihyppyriltaan suksennostosukellukset pitkin kesää ja tukkinippujen nostot Kannaslahdessa. Erkki ja Jouko Siira rakensivat moottorivinssillä varustetun ponttoonilautan nostotyötä helpottamaan. Nippujen nosto totutti siihen osallistuneet sukeltamaan pimeässä ja kylmässä käsikopelolla, lamppujen näyttäessä vain savipölläkkää. Joitakin vaaratilanteita koettiin nostotyön yhteydessä ja niistä saatiin turvallisuusoppia ”kantapään kautta”.

Onnistuneen sukellusvuoden päätti yhteinen majava-ateria Bomballa yhdessä uusien juhlijoiden kanssa.

•1988• Sukelluskurssi pidettiin Lieksan uimahallissa helmikuusta alkaen. Kurssille osallistui kaikkiaan yhdeksän henkilöä. Avantosukellusnäytöksessä esiteltiin jäälle sukeltamista Viemenjärven salmenkyläläisille ja Hyvärilän rannassa opettajille talven veso-päivänä. Kumpulammen kirkkaassa vedessä käytiin myös jään alla katselemassa ahvenia.

**“...KOTIVÄELLE
TEHTÄVIÄ SELITYK-
SIÄ ERI PUOLILLE
KEHOA SYNTYNEISTÄ
NAARMUISTA”**

Edellisvuoden kurssilaisista seitsemän sukeltajaa suoritti kahden tähden sukeltajaluokan avovesikokeet, saaden täten virallisen luvan sukeltaa syvemmälle. Retkiä tehtiin Peurajärven Urtti-valkeiselle ja syksyllä Petäiskylän Kukko-harjulle.

expert

Kyllä onnistuu!

www.sportia.fi
Sportia
Ylä-Karjalan Sähkö

YLÄ-KARJALAN SÄHKÖ OY

Porokylänkatu 14, 75530 NURMES • P. (013) 461 755 • Ark. 9-17, la 9-13

Kävimme Norjassa Kristiansundin lähellä Kråknackenin tutustumassa sukelluskeskuksen tarjontaan. Retkelle osallistui kuusi sukeltajaa perheineen. Näkymät olivat niin hyvät, että päätettiin ottaa paikka sukelluskohteeksi tulevaisuudessakin.

Lieksan halli ja Nurmeskodin alas olivat ennätysvilkkaassa käytössä – yhteensä 55 käyttökertaa vuoden aikana. Uppopallo oli uutena mielenkiinnon kohteena hallikäyntien yhteydessä. Miespuoliset sukeltajat taisivat miettiä kotiväelle tehtäviä selityksiä eri puolille kehoa syntyneistä naarmuista, sillä tytöillä oli unohtunut kynsienleikkuu ennen peliä.

Sukellustöitä tehtiin kesän alussa uimarannoilla, tukkiennostossa Kannaslahdessa, suksien etsinnässä Hyvärilässä sekä Pankakoskella patoaltaassa. Vapepa-tehtävissä Erkki Siira ja Hannu Kukkonen kävivät ikävämmässä tehtävässä; hukkuneen etsinnässä Juuassa. Vainaja löytyi kirkasvetisestä lammesta melko nopeasti.

Talousvaikeuksiin bingon takia ajautuneena seuran oli pakko ryhtyä kaappaamaan Reima-laivaa.

Laiva saatiinkin myytyä, velat maksettua pois ja talous korjaantui kertaheittolla. Vuosien takainen suuri hieno ajatus lähteä laivalla Suomenlahdelle sukeltamaan näin sammui ja niinpä 20 vuoden toiminnan jälkeen olimme lähtötilanteessa. Reima onneksi seilaa Pielisellä kunnostettuna vieläkin.

Paineilmapullojen täyttöön tarkoitettuun kompressoriin asennettiin sähkömoottori ja kumivene kunnostettiin. Näissä tehtävissä uusien seuralaisten kätevyys tuli hyvin esille.

Moottorikelkan nosto Pielisellä
-89

KOLMAS VUOSIKYMMEN

1989 – 97 Hannu Kukkonen

1998 Martti Hampinen

• **1989** • SEURAN 20-VUOTISJULAVUOSI ALKOI JÄLLEEN KOULUTUKSEN MERKEISSÄ.

Lieksassa pidettiin yhdessä lieksalaisten kanssa laitesukelluskurssi, johon otti osaa kolme nurmeslaista ja 16 lieksalaista – oikea mämmittikurssi! Avovesiharjoitukset tehtiin kirkasvetisessä Haukurtissa Peurajärvellä. Martti Hampinen ja Hannu Kukkonen sukelsivat huhtikuussa Mätäsvaaran kaivosmontussa jään alla. Nähtävyyksinä oli mm. nalleja johtoineen, matikka ja kivilouhikkoa. Sukellusretkiä seuralaiset tekivät pienemmissä ryhmissä. Kauimpana sukeltettiin Jordanian Agabassa ja Eilatissa Israelissa. Kotimaassa sukelluskohteina olivat Kotkan edusta Suomenlahdella ja Iso Valkeinen Kuhmossa.

Työsukelluksia oli sopivasti niin, että talous pysyi hyvässä kunnossa. Keväällä nostimme moottorikelkkoja Kuohattijosta ja joulukuussa Porosaaren salmesta moottorikelkka rekineen yli kymmenen metrin syvyydestä. Uimarannat puhdistettiin kesän alussa, Karhunpäässä tarkastettiin vesijohtojen sijainteja ja Kuokastenkoskella tutkimme padon kuntoa. Isänpäivän aattona sukelsimme Akkosalmessa ja Mikonsalmessa. Jälkimmäisestä löytyi 18 enemmän tai vähemmän kunnossa olevaa polkupyörää. Tapahtuma jäi perinteeksi yli kymmenen vuoden ajaksi.

Toukokuussa seura osallistui omalla osastolla Vapaa-aikamessuille, jossa esiteltiin seuran toimintaa kaluston ja kuvien avulla. Samalla suoritimme

yleisökyselyn oman uimahallin tarpeellisuudesta paikkakunnalle. Heinäkuussa olimme yhtenä osapuolena järjestämässä Karelia-soutuiltojen ohjelmaa ja syyskuussa Vapepa-toiminnassa osallistuimme kadonneen vanhuksen etsintään Ylikylässä.

Seuralaisille tarkoitetut sählypelit aloitettiin kerran viikossa tapahtuvana kuntoilumuotona aluksi Kirkkokadun koululla ja myöhemmin Ammattikoululla. Osallistujina olivat sekä seniori- että juniorijäsenet. Pelaaminen jatkui seuralais-ten kesken yli kymmenen vuoden ajan. Seuralle teetettiin myös oma ulkoiluasu, jonka monet hankkivatkin omakseen.

Seuran sihteerin tehtävät siirtyivät

pitkään sihteerinä toimineelta Marjo Arstilalta Terttu Siiralle. Tertun toimikausi kesti aina vuoteen 1996 saakka.

20-vuotisjuhla pidettiin Vaarakon-
nun kievarissa. Juhla oli siihen osallistu-
neille mukava muistelo hetki menneiltä
vuosilta. Suomen Urheilusukeltajain
Liiton ansiomerkeillä palkittiin Marjo
ja Jukka Arstila, Eino Kalmu ja Hannu
Kukkonen aktiivisesta, seuratoiminnan
hyväksi tehdystä työstä.

•1990• Maaliskuussa teimme sukel-
luskoulutuksessa uuden valtauksen; laite-
sukelluskurssi käynnistettiin Kuhmossa.
Kouluttajina toimivat Hannu Kukkonen
ja Eero Kärkkäinen. Koulutettavina oli

juuan lvi oy

Kirkkotie 5 83900 JUUKA
p 013-470768 f 013-472353
juuan.lvi@co.inet.fi
www.personal.inet.fi/yritys/juuan.lvi/

HYVÄRILÄ

MATKAILU- JA NUORISOKESKUS

LOMATIE 12 FI-75500 NURMES • p. 0207 466 780

www.hyvarila.com

SUKELTAEN TULEVAISUUTEEN

ONNITTELUT **40**-vuotiaalle!
Nurmeksens kaupunki

yhdeksän innokasta kuhmolaista.

Kurssin avovesiosuudet suoritettiin Kuhmon Lentiirassa.

Huhtikuussa Martti Hampinen, Ville Ruokolainen ja Hannu Kukkonen aloittivat sukellukset rautavaaralaisen Kalevi Komppulan käynnistämän Täyssinän rauhan rajapyykkikiven etsinnässä Keyrittyjärvessä. Jään alta nostettiinkin useita kivenlohkareita ja kesän sukelluksissa

vielä lisää, mutta rajapyykkikiveä ei löytynyt.

Sukellusretkiä ulkomaille tekivät Marjo ja Jukka Arstila aina Floridaan asti, Terttu ja Erkki Siira sekä Martti Hampinen Stavnesiin Norjaan. Liäksi Jukka Härkönen, Martti Hampinen ja Hannu Kukkonen tekivät matkan Lovundin lintusaarelle Norjaan. Lovundilla Pekka Hyvärinen ja Jussi Puumalainen toimivat ansiokkaasti huoltotehtävissä. Kuhmolaiset sukelsivat pienemmissä ryhmissä etenkin Saunajärvessä etsien sinne talvisodassa pudonneita lentokoneita – mutta tummassa järvessä koneista ei näkynyt prystääkään.

Seuran taloustilannetta parannettiin tarkastamalla uimarannat, nostamalla suksia vesihyppyrinaltaasta Hyvärilässä, etsimällä perämoottoria,

Kissakala saalistajat
Hannu ja Erkki.
Kräknacken, Norja 1992

Erkki Siira

Hannu Kukkonen

tarkastamalla vesijohtoja ja silta-arkun valun onnistumista jäälle sukelluksella Sirnitsansalmessa Paalasmaalla.

Kesällä osallistuimme jälleen Karelia-soutuiltojen järjestämiseen Hyvärilässä. Syksyllä Martti Hampinen ja Hannu Kukkonen osallistuivat vesistöetsintään Vapepa-harjoituksessa Valtimolla, Ville Ruokolainen toimiessa narumiehenä. Pienestä Uramojärvestä ”kylmäkalle” löytyikin kaislikon reunasta.

“SUURI VUOSI NURMEKSEN HISTORIASSA OLI KOITTANUT - OMA KYLPYLÄ”

Näihin päiviin jatkunut osallistuminen hiihtoretkiin aloitettiin maaliskuun Ahmanhiihdossa. Ville Ruokolainen, Jukka Härkönen, Martti Hampinen ja Hannu Kukkonen sivakoivat urheasti 50km matkan seuran edustusasuissa, herättäen ansaittua huomiota.

Pikkujoulussa Bomballa myönnettiin seuran kunniapuheenjohtajan arvo Jukka Arstilalle ja kunniajäsenyys Mauri Ahvanaiselle, Asser Akkilalle, Pekka Hyväriselle, Eino Kalmulle ja Kari Karhemaalle.

• **1991** • Suuri vuosi Nurmeksen historiassa oli koittanut – oma kylpylä, Sotka uima-altaineen saatiin Bomban naapuriin. Alkuinnostuksen jälkeen seuran uintivuoroilla oli kuitenkin tilaa, sillä 1,30 metrin syvyinen allas soveltui vain räpyläuintikunnan ylläpitämiseen. Sukeluskurssit jouduttiin edelleen pitämään Kuhmossa ja Lieksassa.

Kausi avattiin Kuhmossa jäänallesukelluksella. Kevättalvella pidimme kaksi laitesukelluskurssia, toinen Lieksassa ja toinen Kuhmossa. Seura sai kahdeksan uutta sukeltajajäsentä pääasiassa Kuhmon kurssilta.

Avovesiharjoituksissa Mäki-Valkeisella Kuhmossa oli kaikkiaan 23 sukeltajaa, joten vedessä riitti vilskettä.

NURMEKSEN LÄMPÖ OY

RAKENNUSINSINÖÖRI
MARTTI S. PUSSINEN

Naulatie 3 75700 VALTIMO

GSM 040-590 7632
Fax 013-450 522

martti.pussinen@oyk.fi
martti.pussinen@pp1.inet.fi

Peurajärven Iso-Valkeisessa yhden tähden sukeltajat suorittivat kahden tähden avovesikokeita.

Sukellusretkiä seuralaiset tekivät taas eri puolille maapalloa. Petri ja Lasse Wallenius kävivät Malediiveilla ja Jukka ja Marjo Arstila Hurghadassa Egyptissä. Oiva Ryyänen kävi Välimerellä tutustumassa Maltan nähtävyyksiin. Kotimaan retki tehtiin Kuhmossa itärajan lähellä oleville kohteille, Iso-Valkeiselle ja Kolkonlammelle. Retkelle osallistui kymmenkunta sukeltajaa, jossa Kyllösen Markku toimi ansiokkaasti majoitus- ja saunamestarina. Tuusniemen Paakilan kaivoksessa käytiin tutustumassa sikäläiseen asbestilouhokseen yhdessä lieksalaisten kanssa. Martti Hampinen ja Hannu Kukkonen kävivät Ilomantsissa Tetrijärvellä etsimässä lentokonetta, mutta vetivät vesiperän. Norjan sukellus-

retki tehtiin tänä vuonna Strömsholmenin sukelluskeskukseen heinäkuussa. Osallistujia oli 11 sukeltajaa Nurmeksesta, Lieksasta ja Kuhmosta ja osa oli mukana perheineen. Isäntien toive oli, että katsoa saa, muttei koskea, eikä etenäkään piikitä. Merestä nousi kuitenkin ainakin niin kutsuttuja ”ekokampeloita”.

Työsukelluksia oli edellisvuotta vähemmän. Tarkastussukelluksia tehtiin Märajälähdessä, uimarannoilla Nurmeksessä ja Rautavaaralla. Moottorikelkkaan kiinnitettiin nostonaru marraskuussa Mikonsalmessa palokunnan pintapelasuspulkkaa apuna käyttäen.

1992 Talven ohjelmaan kuului jälleen laitesukelluskurssi Kuhmossa, johon otti osaa kahdeksan vedenalaisesta maailmasta kiinnostunutta kurssilaista.

Kiinteistösi hyvinvoinniksi

Joustavat talotekniikan palvelut
ympäri vuorokauden

t.a.c.
ATMOSTECH

www.tac.fi • 013-229 404

KONEVUOKRAAMO

VATUPASSI

www.vatupassi.fi

Avovesiharjoitukset pidettiin tarkoitukseen hyvin sopivassa Haukiurtissa.

Huhtikuussa ohjelmassa oli totuttuun tapaan Kuhmon avantosukellus, johon osallistui runsas joukko seuralaisia. Paakkilan kaivos oli edelleen usean sukellusretken kohteena kesän aikana ja kuhmolaiset sukeltelivat lähiympäristön järvissä ja lammissa. Haukiurtissa sukellettiin syksyllä kuutamossa ja vietettiin Peurajärven tuvassa rattoisa ilta-hetki. Kuhmosta käsin sukeltajia kävi myös Hossan kirkkaissa vesissä.

Heinäkuussa Kråknackenin sukellustukikohta tarjosi hyvät puitteet nauttia harrastuksestamme. Retkelle osallistui kymmenen sukeltajaa, osa perheineen. Ahti oli silloin lempeällä tuulella ja suosi keihäsjä harppuunakalastajia. Saaliiksi saimme kissakaloja, merikrotteja ja kampeloita.

Muutama seuramme jäsen kävi vielä Kyproksella ja kaukaisin paikka oli Meksiko – arvata voi, ketkä siellä kävivät.

Vapepa-tehtävissä etsittiin ja nostettiin kaksi hukkunutta Pielisestä. Työtehtävistä mainittakoon parin moottorikelkan nostaminen ja uimarantojen puhdistukset.

Kuhmossa järjestettiin Vene ja Vapaa-aika näyttely, johon seuramme osallistui paikallisin voimin esitellen harrastustamme kuvin ja varustein.

Koulutuspuolella Martti Hampinen ja Markku Kyllönen kävivät yhden tähden kouluttajakurssin, saavuttaen näin virallisesti pätevyyden toimia kouluttajana laitesukelluskurssilla.

-Stavnes 1990. Martti Hampinen

Talven vuosikokouksessa Hannu luovutti puheenjohtajan valtion Martti Hampiselle, toivottaen menestystä seuran keulapaikalle.

•1993• Koulutus oli alkuvuonna vilkasta. Lieksassa ja Kuhmossa pidettiin kouluttajiemme toimesta laitesukelluskurssit. Sotkalla pidettiin seurakoulutusta, CMAS** teoriasuorituksia ja kortin uusintoja. Seitsemän kuhmolaista "leivottiin" CMAS** -sukeltajiksi. Sukellusvanhimman kurssin Vuokatissa suorittivat Martti Hampinen ja Markku Kyllönen.

Kotimaan sukelluskausi lähti käyntiin perinteisellä avantosukelluksella Kuhmossa. Sukellusleirit pidettiin Hossassa Kuusamossa kesäkuun alussa ja elokuun puolivälissä. Norjan sukellusretket suunnattiin Kråknackeniin kahdeksan

sukeltajan voimin ja Strömsholmeniin, jonne vei neljän sukeltajan tie.

Osku Puukilan Punaisen meren safarille osallistui Kyllösen Markku ihaillen ja kuvaten hienoja vedenalaisia näkymiä.

Työsukelluksia siunaantui kuhmolaisille kiitettävästi kuluneena vuonna. "Kuhmon osasto" tienasi seuralle yli 20.000 mummon markkaa. Tielaitoksen siltatyö, moottorikelkkojen nosto, uimarantojen puhdistukset ja golfpallojen etsintä Katinkullassa olivat tuottoisaa toimintaa. Nurmeksessa käytiin Hyvärilässä snorklaamassa niin ikään golfpalloja.

Seuran kompressorin rikkoonnuttua hankittiin tilalle käytetty "pumppu", jota korjailemalla kalustonhoitajamme saivat ilmahuollon toimimaan jälleen hyvin.

Kulunut vuosi oli maassamme synkin urheilusukelluksen historiassa. Kaikkiaan yksitoista sukeltajaa menehtyi erilaisissa onnettomuuksissa. Suomen Urheilusukeltajain liitto kiinnittikin voimakkaasti huomiota sukellusturvallisuuden parantamiseen maassamme. Ensi toimenä liitto lähetti kouluttajille kirjeen, jossa kerrattiin sukellusturvallisuuteen liittyviä asioita. Myöhemmin liitto painatti vedenkestävän kortin, joka sisälsi tarkastuslistan ennen sukellusta läpikäytävistä asioista.

•1994• Laitesukelluskurssi pidettiin totutusti Kuhmossa. Kurssille osallistui 13 sukeltajanalkua Nurmeksesta ja Kuhmosta. Seurakoulutuksessa Sotkalla käytiin läpi

turvallisuusasioita, ensiapua, vakuutusasioita ja koulutusuudistusta. Paneuduttiin myös edellisen vuoden onnettomuusraporttien kertomuksiin.

SUSL:ta tuli tiukat turvamääräykset koskien laitesukeltamista; jokaisen sukellusparin tulee käyttää turvapoijua, varannostin tulee olla jokaisella ja kuivapukusukeltajan tulee käyttää turvaliiviä.

“...URHEASTI YHDEKSÄN SUKELTAJAA UI, KIERISKELI, KONTTASI...”

Talvisukellustapahtuma pidettiin edellisvuosien tapaan Kuhmossa. Kuusamon Hossa oli jälleen kaksi kertaa leiripaikkana ja Martti Hampinen suoritti siellä myös CMAS:n P3 tason sukeltajakortin.

Kräknacken oli Norjassa suosikkikohteena taas kerran. Malediivit, unelmien sukelluskohteena toteutuivat Jukka ja Marjo Arstilalle sekä Erkki ja Terttu Siiralle.

Työsukellusten vähetessä jäsenmaksut olivat talouden pönkittäjinä pääosassa, olihan seuran jäsenmäärä maksimissaan – 52 kirjattua jäsentä. Pikkujoulu vietettiin poikkeuksellisesti Hyvärilässä, jossa juhlittiin myös Holman Karin 50-vuotis syntymäpäiviä.

•1995• Seuran koulutuspäivä pidettiin huhtikuussa Sotkalla. Aiheina olivat sukellusturvallisuus ja uudet turvamääräykset ja samalla harjoiteltiin myös elvytystaitoja.

Jään alle sukelsimme Kuhmon Matikkalammassa ja tapahtuman lopuksi pelasimme lammen jäällä vielä sähköttelun. Kourukoskella esittelimme toukokuun lopulla harrastustamme yleisölle sukellusnäytöksen avulla. Paakkilan ja Mätäsvaaran kaivokset olivat usean sukellusretken kohteena.

Norjassa Strömsholmenin vedetkiinnostivat edelleen muutamaa sukeltajaa ja lämpimissä vesissäkin käytiin nautiskelemassa. Vapepa-yhteyksiä pidettiin yllä etsimällä poliisin toimeksiannosta hukkuneita.

Jäsenluettelosta ”siivottiin” maksunsa laiminlyöneet ja vastaamaan näin paremmin todellista tilannetta, josta johtuen seuran jäsenmäärä supistui 40 jäseneseen.

•1996• Laitesukelluskurssi pidettiin jälleen vuoden tauon jälkeen Kuhmossa. Seurakoulutus jatkui edellisvuosien malliin Sotkalla. Kuhmossa testattiin perinteisesti sukelluslaitteitten kylmäsietokykyä jäänalle sukelluksella. Kaivokset olivat mielenkiinnon kohteina edellisvuosien tapaan ja myös Hossan sukellusleiri oli seuran vuotuisessa suunnitelmassa mukana.

Haukiurtissa kuusi sukeltajaa kävi elokuussa kokeilemassa kalastusta harppuunan avulla, mutta kalat olivat liian vikkeliä. Sukellukseen osallistunut Matikaisen Harri kirjoitti tapahtumasta lehtijutun paikallislehti Ylä-Karjalaan. Hyvärilässä etsittiin vedestä golfarin vetteen hukkaamaa rautavitosta sekä golfpalloja.

Rattoisa pikkujoulu vietettiin Paiholaissa, Markku ja Margit Hassisen kotona.

• **1997** • Talvella sukelsimme Kuhmon Pajakkakoskessa useita kertoja ja perinteinen avantosukellus tapahtui Hieta-perällä huhtikuussa. Äitienpäiväuintia hankaloitti Nurmesjärven jäätilanne, mutta urheasti yhdeksän sukeltajaa ui, välillä kieriskeli ja konttasi jäällä, ja jälleen ui Mikonsalmensillalle asti. Myös Hossan leiriä kesäkuun alussa uhkasivat jäät häiritä, mutta sukeltajien ollessa pinnan alla, voitiin todeta tuulen hajoittavan ”tikkujääkannen” sukeltajien yläpuolelta – joka olikin ikimuistoinen näky. Elokuussa oli toinen leiri Hossassa, jolloin 12 sukeltajaa yhdessä australia-laisen vaihto-oppilaan, Annika Padmanin kanssa ihasteli kirkkaassa vedessä sukeltamista.

Uutena sukelluskohteena oli Kuopion keskustan alla oleva 160 metrin mittainen luolasto, jonka Martti Hampinen, Seppo Suhonen, Ilkka Koljonen ja Markku Kyllönen kävivät huhtikuussa testaamassa.

Paakkilassa ja varsinkin Mätäsvaarassa tehtiin paljon sukelluksia testaten samalla omia sukelluslamppu viritelmiä.

Norjassa Lovundilla kävivät Martti Hampinen, Ilkka Koljonen ja Seppo Suhonen. Myös muualla kaukomailla tehtiin sukelluksia. Markku Kyllönen kävi Thaimaassa, Pekka Siponen Kuubassa ja Hannu sekä Irma Kukkonen Eilatissa Israelissa. Jukka Arstila oleili kauimpana – Kiribatilla.

Isänpäivän aaton sukellukseen Mikonsalmeen säiden haltija oli punonut jääkannen. Puolenkymmentä sukeltajaa etsi salmesta polkupyöriä ja muuta roinaa. Yksi heistä, Juha Rätty, sukelsi ensi kertaa jään alle ja totesi, että märkäpuvussa tarkenee paremmin jään alla kuin

pinnalla. Mainittakoon, että vielä kymmenen vuotta aiemmin kaikki seuran sukeltajat sukelsivat jään alla märkäpuvuissa – nykynimityksellä ”masokistit”. Ennen olivat laivat puuta ja.....

Seuran sihteerin tehtävät Tertun jälkeen otti hoitaakseen Jari Heikura, joka oli myös vuoden 1987 kurssilainen.

Vuosi päätettiin maittavaan majava-ateriaan Bomban talolla, jossa esiintyi parista oman seuran jäsenestä koottu ”maan kuulu” yhtye – Regulators ja Kokkare. Ja kaikilla oli niin mukavaa...

YLEISTÄ 1998 - 2008 Martti Hampinen

Seuratoiminta on keskittynyt pari kertaa vuodessa järjestettäviin sukellusleireihin, viikkosukelluksiin ja työ-sukelluksiin. Työsukelluksista uimaran-tojen puhdistus keväällä on muodostunut jo perinteeksi ja etsintäsukelluksia sekä erilaisia tarkastus sukelluksia on tehty sitä mukaa, kun yhteydenottoja on tullut. Muutamat suuremmat yritykset ovat säännöllisin väliajoin ottaneet yhteyttä ja tarjonneet tehtäväksemme tarkastussukelluksia. Seuran yhteiset sukellusleirit ovat keskittyneet kevääseen ja syksyyn. Ne ovat toimineet samalla mitä erilaisimpien tilanteiden hallintaan tapahtuvina harjoituksina ja luoneet leireillä mukana olleille yhteenkuuluvuuden tunnetta eli kehittäneet niin sanotusti seurahenkeä. Ulkomaille, lähinnä Egyptiin Punaisellemerelle ja Norjaan on yhteisiä sukellusmatkoja tehty viime vuosina useamman kerran. Nurmes-Valtimo-Juuka-Kuhmo akselilla kesäaikaan tapahtuneet viikkosukellukset ovat pitäneet mukavasti sukellustaitoja yllä, vaikka kohteet ovatkin tulleet vuosien varrella melko tutuiksi.

Uusia sukeltajia seuraan on tullut harvakseltaan ja välineitä uusien harrastajien löytämiseksi on mietitty useaan otteeseen. Toisaalta seuran jäsenmäärässä ei suuria heittälyjä ole tapahtunut, mutta kuitenkin pientä laskua vuoteen 2007 asti. Vuosi 2008 oli kuitenkin kehityksessä plusmerkkinen ja toivon mukaan myös jatkuu sellaisena.

Muistelmia vuosilta 1998 - 08 on koottu eri lähteistä; kuiteista, kirjanpidosta, sukelluspäiväkirjoista, valokuvista, pullojen täyttöpäiväkirjoista ja kirjoittajan sekä sukelluskavereiden omaan muistiin painuneista tapahtumista. Kir-

“...JÄSENET, NIIN PINNAN ALLA, KUN RANNALLAKIN, OLIVAT TILANTEEN TASALLA...”

joittamassani historiassa on mukana suurimmaksi osaksi seuran järjestämiä matkoja tai matkoja, joista on kokouksissa yhdessä sovittu. Ulkomaanmatkojen hinnat verrattuna takavuosiin, ovat lisänneet matkustamista ja tuoneet monia maailman tunnettuja sukelluskohteita myös meidän ulottuville. Monet jäsenemme ovatkin matkustaneet ympäri maailman ja kokeneet sukelluksillaan uskomattomia hetkiä, uskon. Olkoon ne hetket luettavissa tämän historiikin rivien välistä ja nähtävissä matkoilta tal-

lennetuissa valokuvista ja videoista. Muutoksista, joita olen kokenut harrastaessani sukellusta vuodesta 1987 alkaen, on kuivapuku muuttanut sitä eniten. Kuivapuvun myötä sukeltamisesta tuli ympärivuotinen harrastus. Myös luopuminen seuran omista sukelluskouluttajista ja heidän kouluttajakorttien päivittämisestä aiheutti seurassa vilkasta keskustelua. Sukeltaminen on ollut minulle enemmänkin elämäntapa kuin harrastus.

•1998• Vuosi jää monille mieleen perinteisen Pursiseuran pilkkikisan, jopa ylivoimaisesta voitosta. Voitto lieene meille pilkkikisahistorian kolmas. Onhan se meille, kaikella kunnioituksella harvinaista herkkua, mutta sitä nyt saimme maistaa.

24 tunnin hiihdossa sivakoimme omalla joukkueellamme ja viestikapulana toimi vaahtomuovinen pullo selässä. Äitienpäivänä uimme yhdeksän sukeltajan voimin Akkosalmelta Mikonsalmelle.

Kalustostamme myimme EE-Urakoinnille vanhan 20 hevosvoimaisen Mercury perämoottorin, joka kuului edellisen vuosikymmenen Zodiak kumiveneeseen. Tuon kumiveneen olimme myyneet jo aikaisemmin pois. Heikuran Jari oli kummina, kun hankimme tilalle hyvin varustellun RS Buster alumiiniveneen ja siihen 30 hevosvoiman Yama-

ha moottorin. Trailerin veneen kuljettusta varten ostimme edellä mainitulta kummilta ja näin uusi vene kulki sukeltajien mukana minne sukellusmatkat sitten suuntautuivatkin.

Ulkomaille suuntautuneiden sukellusmatkojen kohteita olivat Kanarian Puerto Rico, jossa kävivät sukeltamassa maaliskuun puolivälissä Ilkka Koljonen, Markku Kyllönen ja Martti Hampinen. Norjan Strönsolmenissa kesäkuun lopussa sukeltelivat Seppo Suhonen, Markku Hassinen, Markku Kyllönen, Erkki Siira, Ilkka Koljonen ja Martti Hampinen.

Seuramme taloutta kohensimme toimimalla turvasukeltajina Triathlon kilpailun uimaosuudella Vuokatissa sekä Lieksan muikkumarkkinoilla, jossa sukelsimme vedestä myös aarten; 2 pulloa jaffaa, HK:n Sininen lenkki ja pullonavaaja. Golfareiden veteen lyömiä palloja nostimme syksyllä Hyvärilässä ja Höytiäisen kanavasilta työmaalla työsukelluksia tekivät Martti Hampinen ja Jari Heikura.

Elokuun lopussa suuntasimme

Pikkujoulu Bomballa 1997.
Joulupukki ja Juha Rätty

jälleen Hossaan sukellusleirille 14 sukeltajan voimin, jossa osalla oli myös perheet mukana. Tuon leirin tunnelmaa himmensi kuitenkin ikävä sukellusonnettomuus. Sukellus vieraamme Lappeenrannasta, joutui turvautumaan Oulun lääkäreiden apuun, jonne SEPE pelastushelikopteri yöllä hänet sukelluksen päätteeksi kyyditsi. Seuramme jäsenet niin pinnan alla kuin rannallakin olivat tilanteen tasalla ja hoitivat pelastustoimenpiteet vähintään kiitettävästi ja kyseinen sukeltaja selvisi vaaralliselta tuntuneesta tilanteesta "säikähdyksellä". Harjoittelu ei siis ole ollut turhaa!

Pikkujoulua vietimme 36 sukeltajan voimin marraskuun lopussa Bomban hui-pulla Buiskassa, orkesterina Diving Beat.

NELJÄS VUOSIKYMMEN

1999 – 07 Martti Hampinen

2008 Juha Holopainen

• **1999** • SEURAN PUHEENJOHTAJAN VALTIKKA VAIHTUI MARTTI HAMPISELTA SEPPO SUHOSELLE JA SIHTEERIN TEHTÄVÄT JÄTTÄNYT TERTTU SIIRA LUOVUTTI KANSIONSA LEENA NUUTISELLE.

Maaliskuun ensimmäinen päivä Martti Turusen Vinkeri laiva upposi Nurmeksen satamaan. Sukeltajat tekivät viikon aikana kymmeniä tunteja vedenalaisia töitä hyvin vaativissa olosuhteissa. Pakkasessa jättien seassa, uponneen laivan sisällä asensimme luukut särkyneiden lasien tilalle laivan nostamisen onnistumiseksi. Urakasta saimme kiitosta ja saimmehan siitä myös ansaitun korvauksen. Keväällä kohensimme ansaituilla korvauksilla Buster veneemme varustelutasoa ja hankimme siihen kaikuluotaimen.

Toukokuun kahdeksas päivä vietimme Bomballa seuran 30 vuotisjuhlia. Aloitimme juhlapäivän sukeltamalla päivällä Mätäsvaaran louhoksessa, vieraina Joensuun ja Lieksan sukeltajia. Iltajuhlassa otimme vastaan onnitteluja ja ihastelimme Multivisio esitystä, jonka olivat tehneet Hannu Kukkonen ja Juha Rätty.

Norjan Strönsolmenin isäntä Ulav kävi markkinointi kiertueella ja esitteli Nurmeksessa Kauppaopiston auditoriossa sukeltamista Norjassa. Martti Hampinen ja Markku Kyllönen isännöivät Ulavin majoittumista Nurmeksessa.

Säännölliset viikkosukellukset alkoivat lähialueemme kohteissa. Elokuun puolivälissä etsimme Vinkerlah-

della Nurmeksessa viikon ajan 17 vuot-
ta kadoksissa ollutta henkilöä sukeltaen.
Imatralaisen Reino Savukosken kam-
eroiden- ja koirien avulla henkilö löytyi
ja juttu sai päätöksen. Strönsholmenis-
sa kävi jälleen kolme innokasta sukelta-
jaa; Martti Hampinen, Seppo Suhonen
ja Timo Savolainen. Tuolta reissulta jäi
elämään sanonta; ”Timo Savolainen ja
Nokian vuotava puku”. Hossassa sukel-
simme jälleen syksyn leirillä syyskuun
alussa 19 sukeltajan voimin. Meille en-
simmäiset kansainväliset puhdistust-
alkoot, jotka tuntevat nimen AWARE, pi-
dimme syyskuun 18 päivä.

• 2000 • SUSL:n päivitti turvalli-
suusmääräyksiä ja saimme taas uudet
nousutaulukot. Yksi muutoksista oli 3
minuutin turvapysähdys 3 metrissä en-
nen pintaan nousua. Vanhan kaartin
sukeltajan, Arstilan Jukan kommentti
määräyksistä oli; ”kohta on sellaiset tau-
lukot, ettei saa sukeltaa ollenkaan!” Tosi
asiassa hyvää ja turvallista sukeltamista
näillä jälleen edistettiin.

Simo Kuittisen kuljetuslautan nosto
Kissaluodolla, liki 20 metrin syvyydestä
oli vaativa sukellustyö, joka päättyi on-
nistuneeseen lautan nostoon. Viikko-
sukellukset jatkuivat lähialueen kohteilla
ja AWARE:n kansainväliset puhdistus-
talkoot toteutettiin, jossa kerättiin polk-
upyörät siltojen alta ”kammarille”.
Kuusamon Hossassa leireilimme jälleen
syyskuun alussa ja yövyimme Jatkon-
salmen Teräväpään kämpällä.

“PILKKIKISA ON VARMAAN HÄVITYY...”

Hannu Kukkosen 50 vuotisjuhlia
vietimme Sotkan kylpylässä pukeutunei-
na kuin Kreikkalaiset konsanaan. Tanssit
tietenkin uima-altaassa ja ikimuistoisia
hetkiä painui jälleen mieliimme! Pilkk-
kikisan Pielisen Pursiseuralle hävisimme
perinteisesti. Pikkujouluja juhlimme jou-
lukuun alussa Bomballa Majavapaistista
nauttien.

• 2001 • Viikkosukellukset jatku-
ivat lauantai aamuisin tai tiistai iltaisin.
Seura asui teetimme sini-kelta-mus-
tat tuulipuvut Kuhmossa. Myytiin muu-
tama vuosi sitten hankkimamme Bust-
er, koska mielestämme se oli liian iso ja
painava meidän käyttöömme. Ilmoit-
telimme myyntiaikeista ja ostaja löytyi
Rovaniemeltä. Seppo Suhonen piti pin-
tansa sunnuntaina tehdyssä kaupassa ja
sai paksun pinon markkoja käteensä. To-
sin Nurmeksen pankkiautomaateista ei
hellinnyt rahaa riittävästi, joten ostaja
kävi välillä Lieksassa ja lopulta vene lähti

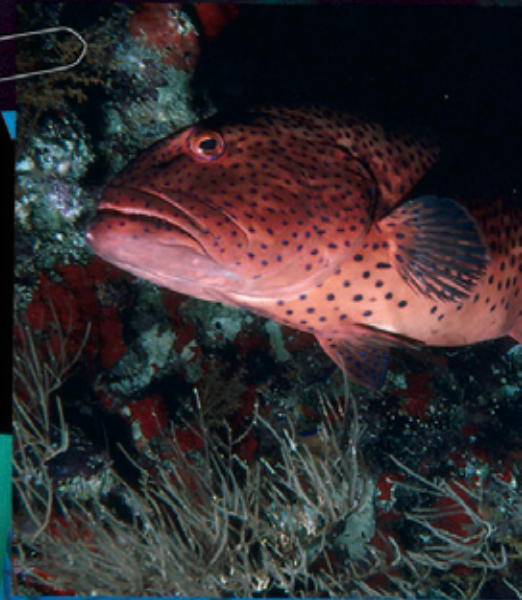
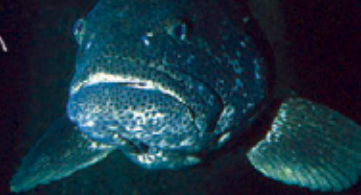
Rovaniemeä kohti. Kaupasta saaduilla rahoilla ostimme Juvalta uuden kompressorin pullojen täyttöä varten ja siihenpä rahavaramme menivätkin.

Vuoden aikana suuntautui jäsenten sukellusmatkoja myös vieraille maille. Egyptin Hurghadassa kävivät helmikuun puolivälissä Martti "Hampiwe", Markku "Kyllonen" ja Erkki "Silra", kuten paikalliset nimen kirjoittivat. Norjan Strönholmenissa sukeltamassa kävivät heinäkuun lopussa Martti Hampinen, Markku Hassinen ja Aki Karvonen. Kotimaan sukellusleirillä suuntasimme Kuusamon Hossaan syyskuun alussa ja mukana sukelteli yhdeksän henkilöä.

Ikävimpiä tehtäviä oli jälleen vainajan etsintä sukellukset Vinkerlahdessa Nurmeksessa elo-syyskuun vaihteessa, jolloin etsintä työ kesti yli 30 tuntia.

Seuramme perustajajäsen Jukka Arstila täytti 70 vuotta. Osallistuimme Pielisen Pursiseuran 30 vuotisjuhliin ja kisasimme heitä vastaan jälleen pilkkimisessä, tuloksena toinen sija. Pikkujoulua juhlistettiin joulukuun ensimmäinen päivä Bomban huipulla Buiskassa.

Hylkyahven

George

The Amphoras

• **2002** • Järjestimme CMAS:n P1-kurssin Kuhmossa, jossa kouluttajana toimi Hannu Kukkonen ja apukouluttajana Markku Kyllönen. Mukana tuolla kurssilla oli omaa sukellusharrastustaan aloittamassa myös seuran nykyinen puheenjohtaja Juha Holopainen. Hankimme Brig -merkkisen kumiveneen, jota helmikuussa Venemessuilta valitsemassa olivat Markku Kyllönen ja Martti Hampinen. Saimme sen seuralle päivää ennen äitienpäiväuintia ja luonnollisesti olimme ylpeitä uudesta ostoksesta. Hankimme myöhemmin veneeseen myös 15 hevosvoiman Evinrude perämoottorin Kuhmosta.

Sukelluskouluttaja päiville Helsingissä helmikuun puolivälissä osallistui-
vat Martti Hampinen ja Markku Kyllönen. Hiihdimme tutussa 24 tunnin hiihtotapahtumassa Nurmeksessa ja pelasimme talven aikana aktiivisesti sähköä kauppaoppilaitoksen liikuntasalissa.

Teimme ensimmäisen sukellusmatkan matkailu-autolla Norjaan, Lofoteille. Kaikki varusteet kulkivat peräkärryssä; kompressori, kumivene, perämoottori, puvut ja muut sukellusvarusteet. Järjestely toimi loistavasti; auto sukelluspaikalle, kärryn kuomu auki ja sukelluksiin. Kyllösen Markun toimiessa aina leirin kokkina, ei mikään voinut mennä pieleen! Mukana matkalla olivat Markku Kyllönen, Timo Ryyänen, Seppo Suhonen ja Martti Hampinen. Lämpöi-

simmissä vesissä sukeltamassa kävivät kuluneena kesänä painotuoreen P1 sukeltajakortin saaneet Juha Holopainen ja Juha Pulkkinen. Kohteena oli Thaimaan Phuket, jossa viimeistään sukelluskärpän pääsi puraisemaan lopullisesti.

“SUKELLUSKÄRPÄNEN PÄÄSI PURAISEMAAN LOPULLISESTI”

Pilkkikisan hävisimme jälleen Pielisen Pursiseuralle, mutta tällä kertaa ero oli tosin vain 15g. Pikkujouluu vie-
tettiin tuttuun tapaan joulukuun alussa Bomballa ja ruokana oli majavapaistia.

• **2003** • Muutimme seuramme varustevaraston EE-urakoinnin tiloista joulukuun alusta alkaen LVI-talolle, josta vuokrasimme kaupungilta uudet tilat. Talvella pidimme kuntoa yllä hiihtämällä sekä sähköä pelaamalla, jossa Hannu toimi vetäjänä.

Syksyn leirimme suuntautui Kesälahdelle. Sukeltelimme kirkkaassa puruvedessä, jossa tutustuimme vedenalaiseen taidenäyttelyyn, jonka paikalliset sukeltajat olivat rakentaneet.

Norjaan suuntasimme kesä-heinäkuun vaihteessa. Strönsholmenissa ja Atlanninportilla olimme Kyllösen

Gossutek Oy

Markun matkailu-autolla ja majoituimme keskuksen pihalle, johon perustimme oman leirin. Autoimme viikon aikana Iisalmen sukeltajia, kun heidän oma kompressorin oli mennyt epäkuntoon. Siiran Erkki tuli Ranskasta suoraan Norjaan, omalla MB-matkailuautollaan ja Siiran Jouko sekä Matti tulivat moottoripyörillä ”parilla istunnolla” Nurmeksesta keskukseseen. Sukelsimme hylällä, joka oli tam-mikuisessa myrskyssä uponnut rahtilai-va. Kävimme viikon aikana ihailemassa myös Geirangerin vuonoa. Tulomatkal-la metsästimme Siiran Erkin rahapussia, joka oli kiireessä unohtunut matkan

varrella kauppakeskukseen. Juha Holo-painen suuntasi jälleen ”kesälomallaan” marraskuussa sukeltamaan Thaimaan vesiin ja teki unohtumattomia sukelluksia Similan Island’s saarien sukelluskohteisiin sekä Koh Phangan saaren lähivesiin.

Pilkkikisa Pielisen Pursiseuraa vas-taan hävittiin jälleen. Jauhovaaran kämp-pä Kuhmossa loi puitteet pikkujoulun viettoon saunomisen ja yöpymisen kera.

• **2004** • Vuotta leimasi tsunami Aasiassa, jonka pelastustöistä sukel-tajat saivat kiitosta ripeästä toimin-nasta. Mätäsvaarassa sukellettiin jään

PKS
ENERKE

Luotettavaa sähköverkostourakointia

Enerke Oy on sähköverkostopalvelujen, sähkö-
asemapalvelujen ja voimalaitospalvelujen kokenut
ammattilainen. Ydinosaimistamme ovat verkoston
suunnittelu, rakentaminen, saneeraus ja kunnossa-
pito, sähköasemien huolto ja kunnossapito,
voimalaitosten käynnissäpito ja huolto sekä
työturvallisuuskoulutus ja konsultointi.

ENERKE
PL 177 80101 JOENSUU puh. (013) 2663 450 www.enerke.fi

alle aktiivisesti koko talvi. Kunnon ylläpitämisestä huolehdittiin laturetkillä ja seuramme oli edustettuna ainakin Ahmanhiihdossa Kolilla. Viikkosukellukset jatkuivat entiseen tapaan läpi kesän.

Keväällä pidimme sukellusleirin Kesälahdella Timo Tynkkysen vieraina, Helmi laivan toimiessa tukialuksena. Hiekkasärkät Puruvedellä jäivät mieleemme ja näimme myös uuden vedenalaisen taidenäyttelyn.

Kuusamossa Hossan leirillä elokuun lopussa teemana oli sukellus-suunnistustaitojen kehittäminen. Ulkomaille sukeltamaan suuntasivat marraskuun puolivälissä Juha Holopainen, Seppo Suhonen, Markku Kyllönen sekä Martti Hampinen. Kohteena oli Egyptin Hurghada ja Punainenmeri. Tällä kertaa haluttiin päästä sukeltamaan hieman kauempana sijaitseville kohteille ja päästä myös sukeltamaan mahdollisimman paljon. Varasimme jo Suomesta

käsin kolmen päivän liveaboard sukellus-safarin, joka suuntautui Hurghadasta etelään. Valinta oli hyvä ja Colona Diversien sukellusoppaat Nina ja Pedro sekä laivan henkilökunta teki safarista onnistuneen. Me saimme keskittyä sukeltamiseen ja syömiseen.

Hienoisimmat hetket koimme vuonna 1991 uponneelle Salem Express matkustajalaivan hyllylle sukeltaessamme, joka on Titanicin ja Estonian jälkeen eniten ihmisiä mukanaan vienyt hylky maailmassa. Safarin kruunasi viimeisen päivän sukelluksella kohtaamamme delfiini, joka jäi ”leikkimään” kanssamme lähes tunnin ajaksi. Tältä sukellusmatkalta ovat varmaankin seuramme ensimmäiset vedenalaiset digikuvat ja tästä

eteenpäin alkoi lisääntyä vedenalaisen valokuvaajien määrä seurassamme. Digikameroihin saatavien 40 metrin syvyyttä kestävien vedenalaisikoteloitten yleistymisen ja hintojen alenemisen myötä alkoi vedenalaisia digikuvia kertyä yhdelle jos toiselle.

Pikkujoulua vietimme jälleen joulukuussa Bomballa ja nautimme niin majavapaistista kuin Egyptin sukellusreissun sukelluskuvista.

•2005• Järjestimme CMAS:n P1kurssin Kuhmossa ja tällä kurssilla oli mukana seuran nykyinen sihteeri Pasi Parkkinen, jota sukelluskärpänen oli puraissut Punaisellamerellä snorklatessa.

Toukokuun lopussa olimme sukellusleirillä Kuusamon Hossassa ja yövyimme Jatkonsalmessa. Turvasukeltajina toimimme Kuhmo-Race venekilpailuissa kesäkuun alun todella kuumina kesäpäivinä. Turvasukeltajat hikoilivat turvaveineissä, sukellusvalmiuden ollessa yksi minuutti. Lähes koko päivän sukeltajat istuivat veneessä kuivapuku päällä, toki välillä vuoroa vaihtaen, mutta nestehukan vaara ei ollut kaukana.

Heinä-elokuun vaihteessa Norjan Strönsholmen oli taas sukelluskohteena ja majoituksena hyväksi todettu matkailu-auto, huvilateltta ja leiri keskellä keskuksen pihaa. Mukana matkalla olivat Jari ja Harri Heikura, Markku Kyllönen, Timo Savolainen, Ari Puranen ja Martti Hampinen. Syksyn leirille elokuun lopussa sukeltajat suuntasivat jälleen Puruvedelle Tynkkysen vieraaksi. Marraskuussa Juha Holopainen suuntasi Kuubaan sukellus- ja lomamatkalle,

**“LÄHES KOKO
PÄIVÄN SUKELTAJAT
ISTUIVAT VENEESSÄ,
KUIVAPUKU PÄÄLLÄ”**

mutta niin sukellus kuin muutkin lomasuunnitelmat menivät uusiksi hurrikaani Wilman iskettyä saarelle. Sukellukset jäivät kahteen sukellukseen, kun hurrikaani oli sekoittanut meriveden näkyvyyden ja myös merenkäynti ja voimakkaat merivirtaukset estivät sukeltamisen useimmilla sukelluskohteilla.

Pilkkikisa Pielisen Pursiseuraa vastaan hävittiin jälleen. Pikkujoulua juhlistimme Sanna Ruutisen ja Juha Holopaisen vieraina, majavaa ja sukeltajien cocktailia nauttien.

• 2006 • Puheenjohtajan nuijan Seppo Suhonen luovutti Mikko Laatikaiselle. Viikkosukelluksia jatkettiin entiseen tapaan ja myös työsukelluksia tehtiin tasaisesti keväästä syksyyn.

Martti Hämäläinen Salen Express Hyllyllä. 2004

Koralien väriloistoa
Punaiselta mereltä.

2004

Maaliskuun alussa Kuhmossa jäätiele vettä pumpaamassa ollut traktori oli uponnut jäälautan murruttua. Sukellusta varten tehty järjestelyt jäällä olivat hyvät, sillä sukeltajia varten oli avannolla taukotupa. Martti Hampinen ja Jukka Härkönen sukelsivat proput pyöriin ja turvaohjaamoon kiinni, jonka jälkeen nosturilla traktori nousi kuljetusalustalle. Vesi oli todella kirkasta ja sukellus oli upea.

Kuusamon Hossassa jäsenet nautiskelivat sukeltamisesta jälleen elokuun lopussa. Sukeltajamme matkustelivat ja sukelsivat ahkerasti myös ulkomailla. Indonesiassa Balilla kävi sukeltamassa Juha Holopainen, Punaisellamerellä Mikko Laatikainen ja Juha Holopainen, Seppo Suhonen Madeiralla ja Pasi Parkkinen sekä Mikko Laatikainen Kanarialla.

Pikkujoulua juhlimme Minna ja Christian Blomin vieraina Kuhmossa 13 sukeltajan vahvuudella. Isäntäväki oli lämmittänyt sukeltajille saunan ja kattanut maittavan illallisen viihtyisälle verannalle.

• 2007 • Leena Nuutinen luovutti monen vuoden uurastuksen jälkeen sihteerin tehtävät Juha Holopaiselle. Viikkosukelluksia jatkettiin entiseen tapaan ja sukellusporukka kerättiin kasaan aina soittokierroksella.

Työsukellukset ja uimarantojen puhdistukset keväällä kuuluivat toimintaan, kuten aikaisempinakin vuosina. Juha Holopainen, Pasi Parkkinen ja Pasi Hytönen kävivät sukelluskoulutuksessa Lieksassa. Kaikki kolme suorittivat NAUI:n Advanced Scuba Diver luokituksen teoria ja avovesiosuudet hyväksytysti ja saivat luvan tehdä entistä syvempiä sukelluksia.

Elokuun puolivälissä leireiltiin jälleen Kuusamon Hossassa viikonlopun mittaisella sukellusreissulla. Lokakuun puolivälissä 9 sukeltajaa suuntasi jälleen räpylät kohti Hurghadaa ja Punaistamerta. Ryhmä varasi tällä kertaa viiden vuorokauden liveaboard safarin Prince Diving Centeriltä, päästääkseen tekemään sukelluksia aikaisempia reissuja eteläisemmille kohteille.

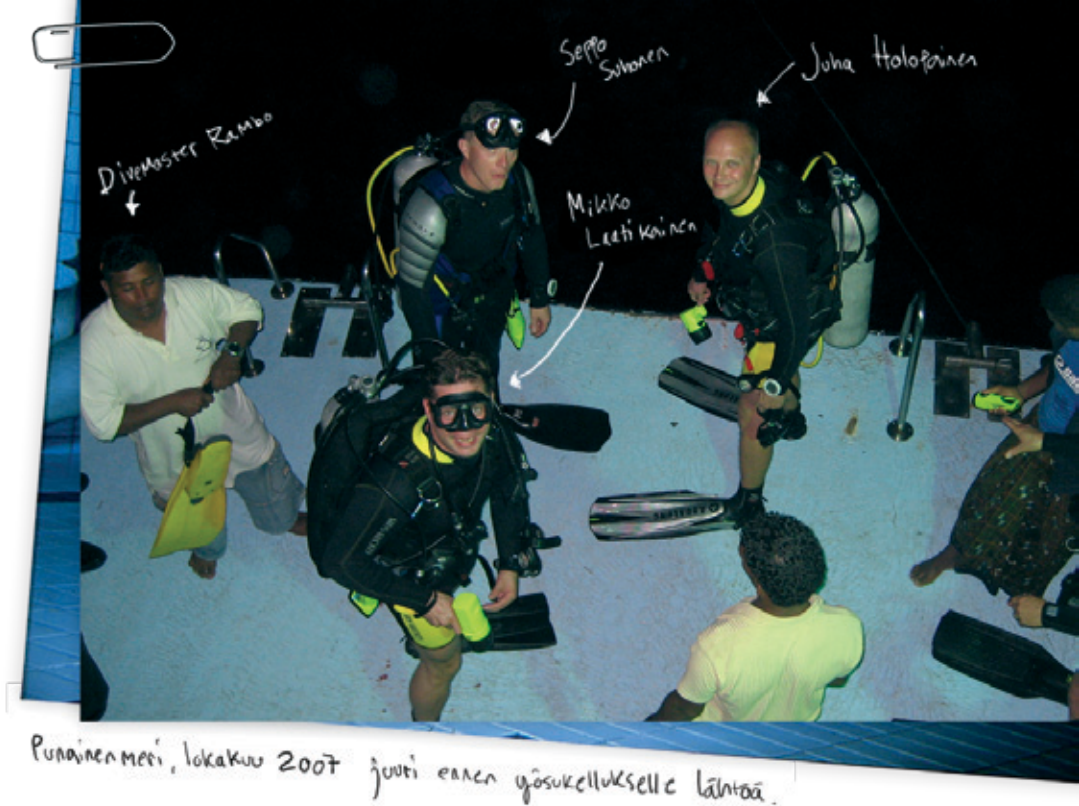
Osittain Suomalaisomistuksessa olevan sukelluskeskuksen omistajan Annikan sekä egyptilästen Rambon ja Ishamin toimiessa sukellusoppainamme, teimme jälleen upean sukellusreissun. Matkalla kohtasi niin sanotusti uusi ja vanha sukellussukupolvi, kun reissussa oli mukana myös seuran perustajajäsen Jukka Arstila sekä vasta 2000 luvulla sukellusuraansa aloitteleita sukeltajia. Näiltä sukelluksilta taltioitiin myös seuramme ensimmäiset vedenlaiset video-/elokuvat. Tämän mahdollistivat nykyiset digikamerat ja tietokoneohjelmat, joilla videoiden työstäminen elokuvaksi onnistui ilman suurempia elokuvaohjaajan tai atk-nörtin taitoja.

“SAALIINA OLI 2100 GOLFAREIDEN HUK- KAAMAA PALLOA”

Syntymäpäivä onnitteluja veimme 50 vuotta täyttäneelle Markku Kyllöselle, jonka juhlia vietettiin Jauhovaarassa Kuhmossa. Ikinuori Viljo Ruokolainen sai myös vastaanottaa onnittelujamme täyttäessään 60 vuotta.

Pikkujoulua juhlimme perinteisen illallispöydän, saunomisen ja sukelluskuvien parissa Kynsiniemellä MotoAjon mökillä 17 sukeltajan voimin.

Punainen meri, lokakuu 2007 juuri ennen yösukeluksella lähtöä.

• **2008** • Mikko Laatikainen luovutti puheenjohtajan valtion Juha Holopaiselle ja samalla Juha luovutti sihteerin pestin ja rahastonhoitajan tehtävät edelleen Pasi Parkkisen vastuulle. Seuran jäsenmäärä oli ollut pienessä laskussa ja johtokunta ideoi tapoja uusien harrastajien saamiseksi lajin pariin.

Seuralle rekisteröitiin myös oma verkkosivusto; www.nurmeksenurheilusukeltajat.com, jolla pyrittiin saamaan lisää näkyvyyttä. Tältä osin seura oli ollutkin hieman aikaansa jäljessä, mutta nyt asia korjaantui, kun omat kotisivut saatiin valmiiksi keväällä. Jatkossa pystymme itse päivittämään sivuja ja lisäämään sinne myös muiden ihailtavaksi veden alta otettuja valokuvia.

Hankittiin seuralle kahdet käytetyt sukellusvarusteet, jolla pyrittiin madaltamaan uusien sukeltajien aloituskynnystä. Todettiin, että monen sukeltajan harrastus oli töksähtänyt heti alkuvaiheessa, kun ei ollut välineitä, joilla la-

jia harrastaa. Uusia sukeltajia seuraan ei varsinaisesti saatu, mutta pari vanhaa jäsentä saatiin elvytettyä takaisin jäseneksi ja näin seuran jäsenmäärä lisääntyi edelliseen vuoteen kahdella henkilöllä.

Aloitettiin juhluvuoden 2009 valmistelut, joihin kuuluivat historiikin kirjoittaminen, sukellusreissu ulkomaille sekä itse juhla maaliskuussa. Historiikki työryhmään lupautuivat entiset puheenjohtajat Jukka Arstila, Hannu Kukkonen sekä Martti Hampinen. Lisäksi historiikin lopputyöstämisessä ja mainosten hankinnassa olivat mukana Juha Holopainen, Pasi Parkkinen, Seppo Suhonen ja Mikko Laatikainen.

Työsukelluksia teimme entiseen tapaan ja muutaman vuoden tauon jälkeen kahasimme golfpalloja myös Hyvärilässä ja saaliina oli 2100 golfareiden hukkaamaa palloa.

Kesän ainoaksi sukellusleiriksi jäi elokuun puolivälissä tehty reis-

su Kuusamon Hossaan. Valmistauduttiin jo vuoden 2009 alussa tehtävään seuran sukellusmatkaan ulkomaille. Juha Holopainen kävi marras-joulukuussa sukeltellessa Belizessä sekä Meksikossa, jossa huoltojoukoissa toimi avovaimo Sanna.

Syntypäivä onnittelut veimme 50 vuotta täyttäneelle Leena Nuutiselle, joka juhlisti merkkipäiväänsä Rautavaaran Metsäkartanolla. Pikku-joulukutsun vastaanotimme Kuhmosta Blomin pariskunnalta, jossa jälleen vietimme mukavan illan saunoen ja syöden.

LAITESUKELLUSHARRASTUSTA ON NURMEKSESSÄ OLLUT JO KAHDEN SUKUPOLVEN AJAN, OLEMMEHAN VANHIN ALAAN VIHKIYTYNYT SEURA MAAKUNNASSAMME.

Tänä aikana sukelluksen kiehtovaan harrastukseen on tutustunut yhteensä ainakin pari sataa ennakkoluulotonta, seikkailuista kiinnostunutta henkilöä Nurmeksesta, Valtimolta ja Kuhmosta. Harrastajien ikähaarukka on ollut 15–77 vuotta, joten laitteella sukeltaminen on todellakin kaikenikäisten harrastus ja soveltuu niin miehille kuin naisillekin.

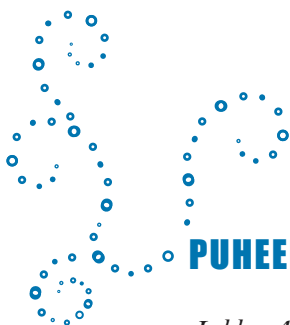
Laitteet ja varusteet ovat kokeneet valtavan muutoksen vuosikymmenten saatossa, kuten myös sukellusturvallisuuteen liittyvät ohjeet ja määräykset. Nykyään yhä teknisemmäksi muuttuva harrastus tarjoaa mahdollisuuden kohdata vaativiakin haasteita niitä haluaville turvallisesti. Pohjimmiltaan harrastuksessa kuitenkin elää alkuaikojen kaltainen uteliaisuus tuntematonta, vedenalaista ympäristöä kohtaan sekä hivenen myös seikkailujen kaipuu.

Parhaimmat kokemukset sukeltaminen tarjoaa kuitenkin etelän matkoilla, jolloin sukelluskortin omaavat pääsevät ilman paikallisia kursseja tutustumaan värikkääseen kala- ja korallimaailmaan.

Toivottavasti Pinnan alta-näyttely herättää ansaittua huomiota ja saa aikaan halun aloittaa uusi, mielenkiintoinen harrastus, joka vie helposti mukanaan pintaa syvemmälle.

Toivotan onnea ja menestystä juhlivalle seuralle sekä turvallisia sukellusvuosia ja vuosikymmeniä!

Hannu Kukkonen

PUHEENJOHTAJAT:

<i>Jukka Arstila</i>	1969–72
<i>Pekka Hyvärinen</i>	1973–75
<i>Asser Akkila</i>	1976–83
<i>Hannu Kukkonen</i>	1984–91
<i>Martti Hampinen</i>	1992–98
<i>Seppo Suhonen</i>	1999–05
<i>Mikko Laatikainen</i>	2006–07
<i>Juha Holopainen</i>	2008–

SIHTEERIT:

<i>Martti Kuha</i>	1969–70
<i>Paavo Hyvärinen</i>	1971–72
<i>Eino Kalmu</i>	1973–80
<i>Marjo Arstila</i>	1981–88
<i>Terttu Siira</i>	1989–96
<i>Jari Heikura</i>	1997–98
<i>Leena Nuutinen</i>	1999–06
<i>Juha Holopainen</i>	2007
<i>Pasi Parkkinen</i>	2008–

KUNNIAPUHEENJOHTAJAT:

Jukka Arstila

KUNNIAJÄSENET:

Mauri Ahvanainen
Asser Akkila
Pekka Hyvärinen
Eino Kalmu
Kari Karhenmaa

JÄSENET 2008:

Aki Siira
Anumari Pulkkinen
Ari Puranen
Christian Blom
Erkki Siira
Hannu Kukkonen
Jari Juntunen
Jeremias Puustinen
Juha Halijoki
Juha Holopainen
Juha Piirainen
Juha Pulkkinen
Juho Kyllönen
Jukka Arstila
Jukka Härkönen
Jussi Määttä
Kai Taskinen
Kalevi Keinänen
Marjo Arstila
Marketta Hämäläinen
Markku Kyllönen
Martti Hampinen
Mervi Piirainen
Mikko Laatikainen
Minna Blom
Pasi Hytönen
Pasi Parkkinen
Sanna Ruutinen
Sari Juntunen
Seppo Suhonen
Timo Savolainen

yht. 31

Wasser Spielen A.Puurtinen

Tmi

Puh. 050-5178351

wasser.spielen@elisanet.fi

www.wasser-spielen.fi

Auvo Puurtinen Ky

Juvantie 10

51900 Juva

Puh. 015-451884

Fax. 015-451885

puurtinen@elisanet.fi

myynti@puurtinen.fi

40 Vuotta

NURMEKSEN URHEILUSUKELTAJAT
www.nurmeksenurheilusukeltajat.com

PAINOPIIKKA: PunaMusta Nurmeksen Kirjapaino

PAINOMÄÄRÄ: 200 kpl.

TAITTO JA ULKOASU: Emil Helotie

IHMISILLE,
JOILLA ON VAIN
YKSI ELÄMÄ.

TIEDUSTELUT JA VARAUKSET

Holiday Club Bomba

p. 0201 234 908

myynti.bomba@holidayclubhotels.fi

www.holidayclubhotels.fi

Holiday *Club*
BOMBA